

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

16 NOVEMBER 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	37
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	40
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	50
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	51
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	52
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	56
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	56
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	57
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	60
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	64
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	66
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	66
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	68
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	69
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	69
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	70
REGISTER	71

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 134
van 14 oktober 1993
van de heer H. OLAERTS

Mergelwinning in Riemst (Limburg) — Overeenkomst cementindustrie en steenbakkerijen

In Riemst is er opnieuw sprake van mergelafgravingen ten behoeve van de Waalse cementindustrie. Blijkens allerlei brieven en standpunten wenst men de leemlagen zowel in Wallonië als in Vlaanderen ter beschikking te stellen van de Limburgse steenbakkerijen in ruil voor de levering van Limburgse mergel aan de cementindustrie. Daarbij is er sprake van een Limburgs gebied van 17 hectare in Riemst dat reeds eerder door de cementindustrie werd vooropgesteld. Uiteindelijk wenst de cementindustrie in totaal 230 hectare op het grondgebied van Riemst af te graven.

1. Is er een overeenkomst afgesloten tussen de cementindustrie en de Limburgse steenbakkerijen in Bilzen en Lanaken om een gecombineerde leem- en mergelwinning te realiseren in de deelgemeente Zichen-Zussen-Bolder van 17 hectare ?
2. Is er eveneens sprake van dat de cementindustrie haar leemlagen op Waals grondgebied, in de gemeente Eben-Emael, ter beschikking wil stellen van de Limburgse steenbakkerijen op voorwaarde dat men in eerste instantie 17 hectare mag afgraven op Limburgs grondgebied ?
3. Is het juist dat de minister akkoord is om dit voorstel te onderzoeken ?
4. Is er een opdracht gegeven aan de GOM-Limburg om een grondstoffenplan te ontwikkelen met betrekking tot klei- en zandwinning ? Zo ja, wat houdt deze opdracht in, wie zal dit plan maken, wanneer zal dit plan klaar zijn en wat is de juiste opdracht, inhoud en kostprijs van deze studie ?
5. Wordt deze studie uitgebreid tot de eventuele mergelwinning in Limburg ?

Antwoord

1. Ik heb geen weet van een overeenkomst tussen de cementindustrie (SA Cimenteries CBR) en Limburgse steenbakkerijen inzake een gecombineerde leem- mergelwinning. Wel werd me melding gemaakt van een principieel akkoord.

2. In een schrijven van 15 maart 1993 heeft SA Cimenteries CBR aandacht gevraagd voor de mogelijkheid tot ontginning van leem en mergel in geologische afzetting van Eben-Emael-Kanne op het grondgebied Riemst. In dit schrijven wordt gewezen op de hoeveelheid leem (8,7 miljoen m³ in het Luiks gedeelte en 5,8 miljoen m³ in het Limburgs gedeelte) die bij een gecombineerde mergel-leemontginning als grondstof beschikbaar wordt. Zowel voor de uitbating als voor de herinrichting van de ontgonnen percelen is een zo breed mogelijk ontginningsfront aangewezen. Dit ontginningsfront situeert zich momenteel uitsluitend op Luiks grondgebied, maar nader het Limburgs grondgebied, waar een gebied van 17 hectare paalt aan het Luiks ontginningsgebied. Het is in deze optiek dat CBR een gewestplanherziening bepleit waarbij die 17 hectare op het grondgebied Riemst als ontginningsgebied zouden worden ingetekend, waarbij de nationale weg N 671 zou worden omgeleid.
3. Vertrekkende van de algemene doelstelling van het oppervlaktedelfstoffenbeleid in Vlaanderen die als volgt kan worden samengevat "het inzicht geven in en het uitzicht geven op de mogelijkheden van het winnen van oppervlaktedelfstoffen uit Vlaamse bodem, waarbij gestreefd wordt die winning op een maatschappelijk verantwoorde wijze te laten plaatsvinden en waarbij uitgegaan wordt van een zo zuinig en doelmatig mogelijk gebruik" lijkt het me logisch dat het voorstel van CBR onderzocht wordt in zijn globale context.
4. In 1992 heb ik de GOM-Limburg gelast met het opmaken van een studie inzake de ontginning van zand en klei in Limburg. Deze opdracht werd vervat in een overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de GOM-Limburg, waarbij de GOM-Limburg zich verbindt tot : het maken van een studie inzake de ontginning van zand en klei in Limburg, ter ondersteuning van de opmaak van een **ontgrondingsplan** voor de provincie Limburg.

In dit kader verbindt de GOM-Limburg er zich toe volgende aspecten te onderzoeken of uit te werken :
  - a) de inventarisatie van bestaande zand- en **kleiwinningen**, vergunningen e.d. ;
  - b) de produktie en de tewerkstelling in de sector ;
  - c) de ontginningsmogelijkheden binnen de voorzieningen van de gewestplannen ;
  - d) de evolutie van de markt : produktie, in- en **uitvoerevolutie** ;
  - e) de afzetsectoren en invloedssferen ;
  - f) ramingen omtrent de toekomstige vraag die op de resterende ontginningsmogelijkheden van de provincie Limburg zal gericht zijn ;
  - g) vergelijking van de toekomstige vraag met de resterende ontginningsmogelijkheden ;
  - h) het aangeven van knelpunten (ruimtelijk, economisch enzovoort) ;
  - i) de kwantificering van de behoefte aan **bijkomende ontginningscapaciteit**

- j) de inventarisatie van de geologische reserves ;
- k) voorstellen inzake mogelijke aanpassingen of bijkomende voorzieningen op de gewestplannen.

Voor deze studie wordt een bedrag van 1.780.000 frank ter beschikking gesteld voor algemene onkosten bij de uitvoering van het project en de inschakeling van derden.

- 5. Alhoewel niet expliciet vermeld in de opdracht lijkt het logisch dat het aspect van de mergelwinning, die in dit gebied inherent verbonden is met de leemwinning, ook in deze studie aan bod komt.

Vraag nr. 135
van 14 oktober 1993
van de heer H. OLAERTS

Mergelwinning in Riemst (Limburg) — Ruil tegen leem

In Riemst is er opnieuw sprake van mergelafgravingen ten behoeve van de Waalse cementindustrie. Blijkens allerlei brieven en standpunten wenst men de leemlagen zowel in Wallonië als in Vlaanderen ter beschikking te stellen van de Limburgse steenbakkerijen in ruil voor de levering van Limburgse mergel aan de cementindustrie. Daarbij is er sprake van een Limburgs gebied van 17 hectare in Riemst dat reeds eerder door de cementindustrie werd vooropgesteld. Uiteindelijk wenst de cementindustrie in totaal 230 hectare op het grondgebied van Riemst af te graven.

- 1. Is er enig overleg geweest met de gemeente Riemst over de mogelijke uitbreiding van de mergelwinning op Limburgs grondgebied ?
- 2. Welke functie vervult de administratie Economie en met name het bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie in deze ruiloperatie ?
- 3. Op basis van welke studies heeft men beslist deze optie van ruil voorop te stellen ?
- 4. Is het juist dat de minister eerst 17 hectare ontginning vooropstelt en verdere uitbreiding niet uitsluit ?
- 5. Welke uitbreiding, en waar gelegen, stelt de minister voorop ? Wordt hiermee een zone van 230 hectare vooropgesteld ?
- 6. Is het juist dat de ontginning van een grote hoeveelheid klei op Waals grondgebied, die ter beschikking wordt gesteld aan Limburgse steenbakkerijen, de nodige aandacht verdient ? Welke steenbakkerijen zijn dit, waar zijn ze gelegen, welke hoeveelheid is er ter beschikking en hoeveel is de jaarlijkse behoefte ?

Antwoord

- 1. Vermits het rapport van de studieopdracht inzake de ontginning van zand en klei in Limburg, die bij overeenkomst aan de GOM-Limburg is toevertrouwd, nog niet gekend is, werd nog geen overleg gepleegd met de gemeente Riemst.

- 2. Het bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie is bevoegd voor het delfstoffen-, het geologie- en het energiebeleid in Vlaanderen. De voorraden en bevoorrading van oppervlaktedelfstoffen vormen hierin een essentieel element. Het is vanuit deze optiek dat het BNRE het voorstel opvolgt van CBR tot ontginning van leem en mergel op het grondgebied Riemst .
- 3. Er is geen sprake van ruil. Wel heeft CBR in zijn intentieverklaring de piste van een protocol gelanceerd waarbij de leem te beschikking van de steenbakkerijen kan worden gesteld.
- 4. De huidige gewestplanvoorzieningen sluiten ontginningen uit. De bevoegdheid over eventuele gewestplanwijzigingen ligt bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden. Het voorstel van CBR om in eerste instantie 17 hectare te mogen afgraven in gecombineerde winning, steunt blijkbaar op de situatie ter plaatse en op een protocolovereenkomst die in 1977 met de Belgische Staat werd afgesloten, voor de definitieve totstandkoming van de gewestplannen, doch die nooit door het Vlaamse Gewest tegengetekend of bevestigd is. Vanuit geologisch standpunt komt dit gebied in aanmerking voor een rendabele gemengde exploitatie van leem en mergel.
- 5. De studie, verricht door de GOM-Limburg, zal elementen aanreiken voor aanpassingen of herzieningen van gewestplannen. Ik meen dat de cijfers die het lid citeert, voortkomen uit de hierboven vermelde protocolovereenkomst van 1977.
- 6. In Limburg zijn vier verwerkende bedrijven : Nelissen, Heylen, Steenbakkerij van Membruggen en Vandersanden. In Limburg zijn voor leemwinning 159 hectare voorzien en 120 hectare reservegebied, waarvan echter 49 hectare ongeschikt voor verdere ontginning. De jaarlijkse behoefte bedraagt gemiddeld 4 hectare. Op langere termijn is de bevoorrading niet verzekerd, en wordt door de steenbakkerijen aangedrongen op het intekenen van nieuwe ontginningsgebieden. Vanuit dit oogpunt verdient de beschikbare leem zowel in het Limburgse als het Luikse gedeelte de nodige aandacht. De ontginning in het Luiks gedeelte zal toch plaats hebben ; het randeffect van deze activiteit zou maximaal 200 meter worden opgeschoven.

Vraag nr. 136
van 14 oktober 1993
van de heer H. OLAERTS

Mergelwinning in Riemst (Limburg) — Verdere afgraving

In Riemst is er opnieuw sprake van mergelafgravingen ten behoeve van de Waalse cementindustrie. Blijkens allerlei brieven en standpunten wenst men de leemlagen zowel in Wallonië als in Vlaanderen ter beschikking te stellen van de Limburgse steenbakkerijen in ruil voor de levering van Limburgse mergel aan de cementindustrie. Daarbij is er sprake van een Limburgs gebied van 17 hectare in Riemst dat reeds eerder door de cementindustrie werd vooropgesteld. Uiteindelijk

wenst de cementindustrie in totaal 230 hectare op het grondgebied van Riemst af te graven.

1. Is het juist dat er vanwege de steenbakkerijen en/of de cementindustrie een aanbod is om door het gratis transport van afvalgronden naar het zuiden het ontgonnen gebied in Riemst voor bijna 100 procent op te vullen ?
2. Wie doet dit gratis transport en welke afvalgronden worden hiermee bedoeld ? Wat is de herkomst van deze afvalgronden ?
3. Is het bekend dat na afgraving van 17 hectare de cementindustrie uiteraard voort wenst af te graven ? Is dat de bedoeling ? Zo ja, op welke termijn ?
4. Welke maatregelen neemt men ten aanzien van de deelgemeente Zussen, waar een woonuitbreidingsgebied naast bestaande bebouwing is gelegen ?
5. Is het de minister bekend dat zowel de gemeente Riemst als de provincieraad van Limburg zich reeds meerdere maken heeft uitgesproken tegen deze afgravingen op Limburgs grondgebied ?

Antwoord

1. en 2. In het voorstel tot ontginning van leem en mergel op het grondgebied Riemst, dat CBR in zijn brief van 15 maart 1993 heeft uitgewerkt, wordt de mogelijkheid geciteerd om afvalgronden om aldus werk met werk te realiseren. Hierover zijn echter geen concrete gegevens gekend.
3. Voortgaand op een aantal economische wetmatigheden zijnde de geringe transportafstand van de delfstoffen naar de verwerking, de tendens tot schaalvergroting van de delfstoffensector met de gevolgen op de ruimtelijke aanspraken van de sector en het omvangrijke volume van geschikte grondstoffen ter plekke, lijkt het me evident dat zeker de cementindustrie en ook de steenbakkerijen interesse betonen voor de ontginning van het gebied Eben-Emael-Kanne. Deze interesse lijkt me echter niet relevant zolang de gewestplannen geen ontginning toelaten.
4. De actuele locatie van de delfstoffenwinningen is vooral geconditioneerd door de gewestplannen (ontginningsgebieden, uitbreidingsgebieden, reservergebieden). De huidige gewestplanvoorzieningen zijn voor de ontgrondingssector achterhaald. In het Structuurplan Vlaanderen zullen uiteraard de aanspraken van de sector natuurlijke rijkdommen op de open ruimte aan bod komen. Er zal daarbij gestreefd worden naar een optimale ontginning van de bestaande voorzieningen van het gewestplan, gekoppeld aan een gedegen sanering. Toch zullen een aantal gewestplanwijzigingen moeten worden doorgevoerd, ondermeer inzake de nabestemming evenals de gestegen behoeftenpatronen. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de overige aanspraken op de open ruimte, zoals het woonuitbreidingsgebied van de deelgemeente Zussen.
5. Het is me bekend dat zowel de gemeente Riemst als de provincieraad van Limburg geen voorstander zijn van een leem-mergel-ontginning. Dit is kenmerkend voor de problematiek van de delfstoffenwinning waarbij de belangen op het gebied van ruimtelijke ordening, milieu en waterhuishouding vaak conflicteren met die op het gebied van economie en werkgelegenheid. Een integrale belangenafweging door de overheid moet aangeven of de winning van oppervlakedelfstoffen opportuun is.

Vraag nr. 1 van 21 oktober 1993 van de heer M. DIDDEN

Decreet oprichting grindfonds — Stand van zaken

Het decreet tot oprichting van het grindfonds werd op 7 juli 1993 aangenomen door de Vlaamse Raad.

1. Mag ik vernemen waarom dit decreet tot op heden nog niet gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad ?
2. Tevens had ik gaarne vernomen in hoeverre er uitvoering is gegeven aan de bepalingen van artikel 17 uit het decreet met betrekking tot de wijziging van het betrokken gewestplan ?

Antwoord

1. Het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het grindfonds en tot regeling van de grindwinning werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 14 oktober 1993.
2. Op 6 augustus 1993 heb ik de procedure opgestart tot wijziging van de betrokken gewestplannen in uitvoering van artikelen 17 en 18 van het grinddecreet, waarbij ik bij collega Kelchtermans aangedrongen heb deze gewestplanwijzigingen bij prioriteit te willen behandelen overeenkomstig de beleidsnota die door de Vlaamse regering werd goedgekeurd.

Vraag nr. 5 van 27 oktober 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Zuid-Pajottenland — Bedreiging door Euro-miljarden

Volgens Milieu Overleg Pajottenland wordt Zuid-Pajottenland sterk bedreigd door de Euromiljarden die zijn toegekend aan de provincie Henegouwen. De Waalse minister-president slaagde er immers in zijn provincie Henegouwen door de Europese Gemeenschap te laten erkennen als ontwikkelingsgebied. Hierdoor stromen Europese miljarden binnen die dreigen een lawine van projecten op gang te brengen.

Niemand heeft bezwaar tegen deze gang van zaken als die leiden tot de reconversie van de oude industriesites van Charleroi. Maar gezien de huidige Waalse voorkeur voor taalgrensgebieden, loopt het zuiden van het Pajottenland het gevaar verzwolgen te raken in een nieuwe industrieas tussen Brussel en Doornik. Het is dus de hoogste tijd dat Vlaanderen een concrete visie op de ruimtelijke ordening in de taalgrensgebieden ontwikkelt en verdedigt tegenover het Waalse Gewest.

De landelijke integriteit van Zuid-Pajottenland moet behouden blijven en de landbouw moet bewaard blijven als primaire functie. Daarnaast is er ruimte voor een landschappelijk en maatschappelijk geïntegreerde toeristische ontwikkeling. Het Pajottenland kan de stelling interessante mogelijkheden tot passieve recreatie bieden. Ten slotte is een beperkte uitbreiding van de woonfunctie mogelijk via inbreiding in de bestaande woonkernen.

De Vlaamse planologen volgen deze mening grotendeels maar de Waalse plannen staan haaks op de Vlaamse en daarom moet er spoedig taalgrensoverschrijdend overleg op gang worden gebracht.

1. Wat is het standpunt van de Vlaamse regering betreffende deze aangelegenheid ?
2. Bestaan er plannen om taalgrensoverschrijdend overleg betreffende deze aangelegenheid op gang te brengen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord dat op deze vraag verstrekt wordt door minister T. Kelchtermans.

Vraag nr. 6 van 28 oktober 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Houding ten opzichte van Mobutu-regime — Politiek van Vlaamse regering

Om uiting te geven aan haar wrevel ten opzichte van het Mobutu-regime, nodigt de federale regering de ambassadeur van Zaïre niet langer op officiële plechtigheden uit. Zelfs op de begrafenis van wijlen koning Boudewijn werd hij niet gevraagd.

De Vlaamse regering zou deze ambassadeur de laatste tijd wel op enkele officiële manifestaties hebben uitgenodigd. Kan dit worden bevestigd ?

Zo ja, vernam ik graag of het hier gaat om een zelfstandige beslissing van de Vlaamse regering of om een politiek die in afspraak met de federale regering wordt gevoerd. Deze laatste zou er bijvoorbeeld kunnen van uitgaan dat de betrekkingen met Zaïre op een laag pitje moeten worden gezet en dus de ambassadeur van dat land niet meer uitnodigen maar er tegelijkertijd voor zorgen dat hij nog wel door de gewesten en gemeenschappen wordt gevraagd zodat de bruggen met de Zaïrese ambassade niet helemaal zijn opgeblazen.

Indien het om een zelfstandige beslissing gaat, vernam ik graag het waarom ervan.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat in overeenstemming met de gedragslijn van de federale regering, de Vlaamse regering de ambassadeur van Zaïre niet meer uitnodigt op officiële plechtigheden.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 300 van 4 oktober 1993 van de heer J. CAUBERGS

Stofhinder in Beringen — Vliegass

De inwoners van de gemeente Beringen klagen regelmatig over stofhinder, afkomstig van de plaatselijke wervelbed-erts-poederketel.

De stofhinder zou worden veroorzaakt door enerzijds de vliegass die onbeschermd is opgestapeld, anderzijds door laadwerkzaamheden met deze vliegass en ten slotte door de aanvoer van steenstort naar de ovens.

1. Wat is de eigenlijke samenstelling van deze vliegass ?
2. Bevat deze vliegass giftige bestanddelen, schadelijk voor de volksgezondheid ?
3. Worden er naast de vliegass nog andere stoffen in de betrokken ovens verbrand ?
4. Werden er al dan niet luchtmetingen rond de ovens uitgevoerd, en wat waren de eventuele resultaten van deze metingen ?

Antwoord

1. Assen die ontstaan :
  - poederkoolketels : vliegass
  - wervelbed : cycloonas, bodemas, filteras

Vliegass en filteras zijn vergelijkbaar, met dat verschil dat vliegass verglaasd is (wegens de hogere temperaturen in de poederketels) en dat filteras groffer is.

De samenstelling van de assen vindt u in volgende tabel.

Karakterisatie secundaire grondstoffen wervelbedketel

Variabele		Terril	Brandstof	Bodemassen	Cycloonassen	Filterassen
			6/5 —> 10/5	6/5 —> 10/5	6/5 —> 10/5	6/5 —> 10/5
Zwavel	%	0,77	0,72	0,2	0,67	0,71
Waterstof	%	2,13	2,05	0,05	0,29	0,34
Stikstof	%	0,43	0,57	0,02	0,13	0,30
Koolstof	%	19,82	27,73	0,15	5,77	14,44
Zuurstof	%	4,02	9,78	< 0,1	5,57	0,39
Fluor	%	0,026	0,0275	0,0211	0,0277	0,0506
Chloride	%	0,070	0,059	0,044	0,046	0,045
Al2O3	%	23,06		23,7	23,04	23,55
Fe2O3	%	6,88		6,85	8,99	8,68
SiO2	%	54,63		59,93	54,38	54,65
CaO	%	1,92		1,11	3,35	2,80
MgC	%	1,89		1,81	2,16	1,93
NA2O	%	0,32		0,26	0,25	0,36
K2O	%	3,39		3,52	3,42	3,35
TiO2		0,95		0,95	0,87	0,98

De assen, afkomstig van het wervelbed worden voor een gedeelte verkocht en slechts voor een gedeelte gestort. De assen kunnen worden benut voor de sanering van gronden verontreinigd met zware metalen (zij vormen de basis van het beringiet), en kunnen een toepassing vinden in de keramieknijverheid. Het gedeelte dat gestort wordt, wordt telkens bedekt met een laag steenstort om het wegwaaien te verhinderen.

2. De door het IHE gemeten concentraties (zie vraag 4), aanwezig in de omgevingslucht, vallen binnen de normen gesteld in Vlarem. De orde van grootte van de gemeten concentraties aan zwevend stof is vergelijkbaar met deze in het centrum van Brussel of Antwerpen. Het gaat hier over (her)opwaaiend stof waarvan slechts een gedeelte (enkel het inadembaar gedeelte) gemeten wordt door het IHE. Gezien de aard van het stof (koolstof) bestaat deze verontreiniging eveneens uit grotere deeltjes (sedimenterend stof) wat een bijkomende hinder veroorzaakt. Deze grotere deeltjes werden gemeten door IREA (zie vraag 4).
3. In de ovens worden enkel kolen (geïmporteerd maar van dezelfde samenstelling als de kolen van de KS) en afgegraven terrilmateriaal gestookt.

4. A. Neerslagkruiken IREA

In 1990 werden op aanvraag van AROL, 3 meetstations voor het uitvallend stof, op het terrein van de KS geïnstalleerd :

1. tussen de koeltoren en 't Kroontje
2. ZW hoek bezinkingsbekken (in het verlengde van de Heesterweg)

3. perceelgrens, kant Vurtenlaan.

Een vierde meetpost werd op IREA (labo dat de metingen uitvoert) opgesteld als referentie.

De metingen van uitvallend stof namen een aanvang op 10 september 1990 en worden nu nog voortgezet.

Maandelijks worden de monsters opgehaald en geanalyseerd.

B. Meetpost IHE

- Eveneens op aanvraag van AROL werd in de loop van de maand september 1991 een meetpost met automatische monitoren geplaatst door het IHE. Deze meetpost werd op circa 500 meter ten NO van de hogervermelde stookinstallaties geplaatst en bevond zich onder de overheersende windrichting. Metingen werden uitgevoerd voor SO₂, NO, NO₂ en zwevend stof.

Er werd een rapport opgesteld voor de periode 24/09/91 - 31/03/92.

De pollutieoors van de gemeten stofconcentraties wijst naar een aanvoer van stof uit de richting NO tot ZO, overeenstemmend met de ligging van de terrils en van de weg waarlangs de kolen worden aangevoerd naar de stookinstallaties. De grootteorde van de gemeten concentraties aan zwevend stof is vergelijkbaar met deze in het centrum van Brussel of Antwerpen.

De meetpost werd wegens werkzaamheden op het terrein van de KS verplaatst naar de Vurtenlaan.

- Als besluit van het laatste rapport van november 1992 werd het volgende vermeld :

“Voor zwevend stof wordt een verontreiniging vastgesteld die waarschijnlijk hoofdzakelijk afkomstig is van opwaaiend kolenstof afkomstig van de terrils op het KS-terrein en van het transport van de kolen naar de stookinstallaties. Er dient echter op te worden gewezen dat de opstelling van het wervelbed zich momenteel nog in een experimentele fase bevindt waarbij slechts gedurende korte perioden gewerkt wordt waardoor een exacte evaluatie van de veroorzaakte verontreiniging bemoeilijkt wordt. Uitmiddeling van de resultaten met deze van niet operationele perioden leidt immers tot onderschatting van het probleem.”

- Als gevolg van het voorgaande werd het onder C. vermelde rapport opgelegd.

C. Saneringsrapport

Bij besluit van de bestendige deputatie van 24.06.1993 werd een gunstig gevolg gegeven aan het verzoek van het bestuur Milieuvergunningen, na samenspraak met het bestuur Milieuinspectie om volgende bijkomende exploitatievoorwaarden aan de KS op te leggen.

“In samenwerking met de KS dient een erkend deskundige een saneringsrapport op te stellen dat de stofhinder rond de terril in Beringen en de stofhinder rond de kolenhaven in Tervant-Paal behandelt. Dit rapport dient minstens te omvatten :

- de impact van de stofhinder op het leefmilieu en de naaste omgeving ;
- een omschrijving van de huidige toestand met inbegrip van
  - * een raming van de emissie langs niet-geleide bronnen ;
  - * voor zover geen immissiemetingen en -resultaten van overheidsinstanties ter beschikking zijn, wordt overgegaan tot emissiemetingen op referentieplaatsen in de naaste omgeving ;
- een evaluatie van de bijdrage van de emissie tot de immissie of de luchtkwaliteit in de naaste omgeving ;
- een concept van technische en organisatorische maatregelen met het oog op de beperking van de impact van de exploitatie op het leefmilieu en de naaste omgeving met inbegrip van uitvoeringstermijnen ;
- een voorstel tot het installeren van een permanent meetnet (stofneerslag en/of zwevend stof)“.

Dit rapport moet opgesteld zijn vóór 24 december 1993.

Vraag nr. 301 van 4 oktober 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sociale woningen — Controle bezit onroerende eigendommen in het buitenland

Een van de voorwaarden om een sociale woning te kunnen huren is dat de huurder, noch een lid van zijn gezin, het exclusief genot van een andere woning, noch in volle eigendom, noch in vruchtgebruik, noch in erfpacht heeft.

Kan de minister mij meedelen hoe in het geval van huurders van vreemde nationaliteit wordt nagegaan of zij geen onroerende eigendommen bezitten in het buitenland ?

Antwoord

Artikel 2, § 1, 2° van het besluit van 28 november 1990 tot reglementering van het sociale huurstelsel in toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode bepaalt dat een kandidaat-huurder enkel tot een voor verhuuring beschikbare woning van een huisvestingsmaatschappij kan worden toegelaten voor zover hij, noch een lid van zijn gezin, één of meer woningen in volle eigendom of in vruchtgebruik heeft.

Dat geldt voor alle kandidaat-huurders, zonder onderscheid van nationaliteit en een maatschappij mag alle wettelijke middelen toepassen om na te gaan of de huurders aan deze en andere voorwaarden voldoen.

Wanneer zou blijken dat een huurder over onroerende goederen beschikt in het buitenland, dan kan de vennootschap vaststellen dat hij niet in de voorwaarden verkeert om aanspraak te maken op een sociale woning. De vennootschap dient hiervoor wel een substantieel bewijsstuk voor te leggen.

Vraag nr. 302 van 6 oktober 1993 van mevrouw M. VOGELS

Vlaamse huisvestingscode — Commissie

Op 1 september installeerde de Vlaamse regering op voorstel van de minister bevoegd voor huisvesting een Vlaamse Wooncode-commissie. De bedoeling daarvan is te komen tot een nieuwe eigen Vlaamse huisvestingscode.

1. Wie heeft zitting in de Wooncode-commissie ?
2. Op welke basis werden de leden van de commissie geselecteerd ?
3. Wat is de precieze opdracht van de commissie en binnen welke periode dient deze opdracht te worden gerealiseerd ?

Antwoord

1. De leden van de Vlaamse Wooncode-commissie :

Arijs Eric, directeur-generaal van het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen,

Beersmans Hugo, secretaris van de Vlaamse Hoge Raad voor de Huisvesting,

Claeys Danny, schepen van Openbare Werken, Verkeersveiligheid, Ruimtelijke Ordening, Huisvesting, Leefmilieu en Jeugd (Gemeente Nazareth),

Colpaert Katrien, Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten,

De Decker Pascal, huisvestingsdeskundige,

Decaluwe Carl, lid van de raad van bestuur van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij,

De Graeve Johan, departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden,

De Smet Hugo, administrateur-generaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij,

Dubois Willy, bestuur Huisvesting, buitendienst Vlaams-Brabant, secretaris van de Provinciale Werkgroep Huisvesting Vlaams-Brabant ,

Forier Bennie, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,

Goossens Luc, voorzitter Universiteit Antwerpen — voorzitter van de Vaste Werkgroep Kansarmoede van de Vlaamse Hoge Raad voor de Huisvesting — voorzitter van het Vlaams Overleg Bewonersbelangen,

Hubeau Bernard, docent Rijksuniversiteit Utrecht,

Inslegers Geert, Overleg van Vlaamse Huurdersverenigingen,

Jamar Tony Sociaal Verhuurkantorenplatform West-Limburg,

Maebe Georges, bestuursdirecteur van het Bestuur Huisvesting van de administratie van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting,

Putman Mark, zaakvoerder van de Gentse Maatschappij voor de Huisvesting,

Rombaut Herman, adjunct-administrateur-generaal van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij ,

Roosen Steven, Plangroep Structuurplan Vlaanderen,

Slagmulder Herman, notulant van de VWC-commissie bestuur Huisvesting, adjunct-adviseur,

Van den Bosch Hilde, vertegenwoordiger van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting,

Van Havere Luc, secretaris van de VWC-commissie Bestuur Huisvesting,

Van Oevelen Aloïs, Universiteit Antwerpen (Departement rechten — UIA),

Van Sprundel Paul, inspecteur van Financiën

Vervoort Luc, wetenschappelijk medewerker Universiteit Antwerpen,

Willems Karel, Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

2. Bij de voorgestelde selectie van de leden van de Vlaamse Wooncode-commissie werd in eerste instantie rekening gehouden met de individueel bestuurlijke en/of wetenschappelijke vertrouwde met de woonsector in zijn geheel of in een of meerdere onderdelen en/of sectoren.

In bijkomende orde gelden volgende criteria :

- globaal voldoende aanwezigheid van juridisch geschoolde, ev. juridisch onderlegde commissieleden ;
- globaal evenwichtige vertegenwoordiging van alle relevante instanties uit de woonsector ;
- globaal voldoende vertegenwoordiging van wetenschappelijk-disciplinaire en bestuurlijk-inhoudelijke sectoren aanverwant aan of relevant voor de huisvestingssector.

3. De VWC-commissie, die in principe gedurende 1 jaar werkzaam is, bereidt een kant en klaar voorstel van voorontwerp van decreet inzake de Vlaamse Wooncode voor.

In een eerste fase, die de periode van 16 september tot en met 15 januari 1994 beslaat, moet de VWC-commissie een voorstel van voorontwerp van decreet van de Vlaamse Wooncode overleggen. Dit voorontwerp van decreet zal dan ter principiële goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering, zodat het ontwerp van decreet, na advies van de Raad van State, in het begin van 1994 ter bespreking kan neergelegd worden aan de Vlaamse Raad.

In de tweede fase van 16 januari 1994 tot en met 15 september 1994 zal het ontwerp van decreet inzake de Vlaamse Wooncode ter bespreking voorgelegd worden in de Vlaamse Raad. De Vlaamse Wooncode-commissie zal in deze tweede fase dan ook vooral instaan voor de opvolging van de maatschappelijke discussie over de basistekst. Daarnaast zal gedurende deze tweede fase vooral de aandacht gaan naar de uitvoering van de Vlaamse Wooncode. Dit betekent dat bestaande uitvoeringsbesluiten moeten worden geëvalueerd en gecoördineerd en dat noodzakelijke, nieuwe uitvoeringsbesluiten worden voorbereid.

**Vraag nr. 304
van 8 oktober 1993
van de heer G. VANLEENHOVE**

Vlaamse Milieumaatschappij — Verhuren van personeel aan Aquafin

Bij het bepalen van de personeelsformatie van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in 1991 was een van de uitgangspunten dat de bouw van de zuiveringsinstallaties niet langer aan de Vlaamse Milieumaatschappij werd toevertrouwd. De dienst renovatie van de Vlaamse Milieumaatschappij zou enkel de bestaande werven verder afwerken, alsook de bestaande installaties onderhouden.

Daardoor werd onder meer geen uitbreiding van het werfcontrolepersoneel gepland. Tevens zou het moge-

lijk zijn om 350 personeelsleden van VMM, vooral behorend tot de dienst Exploitatierenovatie, door te verhuren aan Aquafin.

1. Voor wanneer en hoe is het doorverhuren van het personeel gepland ?
2. Staat er een beperking op het aantal personeelsleden die verhuurd kunnen worden ?
3. Is het zo dat er in een regeling werd voorzien waarbij Aquafin de mogelijkheid heeft om de betrokken personeelsleden van de VMM, na ze zes of achttien maanden gehuurd te hebben, een arbeidsovereenkomst aan te bieden ?

Antwoord

De overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en Aquafin werd na hernegotiatie goedgekeurd door de Vlaamse regering op 30 september 1993. In uitvoering van deze overeenkomst dient een afzonderlijke overeenkomst tussen de Vlaamse Milieumaatschappij en Aquafin de nadere modaliteiten te regelen van het ter beschikking stellen van personeel. Deze overeenkomst is momenteel het voorwerp van bespreking en onderhandeling. In het ontwerp van programmadecreet 1994 is een bepaling opgenomen die de juridische basis vormt van de terbeschikkingstelling.

2. Het personeel dat instaat voor de exploitatie van de rioolwaterzuiveringsinstallaties en complementaire inrichtingen komt in aanmerking voor terbeschikkingstelling.
3. In het ontwerp van overeenkomst tussen de Vlaamse Milieumaatschappij en Aquafin zal worden bepaald dat Aquafin de mogelijkheid heeft de betrokken personeelsleden een arbeidsovereenkomst aan te bieden.

Vraag nr. 307 van 8 oktober 1993 van de heer L. APPELTANS

Grondwaterbeheer — Fonds

Het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer bepaalt in artikel 20 en volgende dat "een Fonds ter voorkoming van schade bij het winnen en het pompen van grondwater" wordt opgericht.

1. Hoeveel bijdragen werden reeds ontvangen in het kader van artikel 24 ?
2. Wanneer werd de raad (artikel 26) opgericht ?
3. Wie zetelt in de raad ?
4. Hoeveel schadeclaims werden bij het fonds ingediend ? Welk bedrag werd in kader van artikel 20 reeds uitgekeerd ?
5. Heeft het fonds reeds algemene maatregelen en studies gefinancierd ?

Antwoord

- 1, 2, 3 en 5. In het kader van artikel 24 werden nog geen bijdragen geïnd. Bij de afschaffing van het Voorschottenfonds voor schadeloosstelling voor schade veroorzaakt door het winnen en pompen van grondwater (koninklijk besluit van 15 oktober 1991 — Belgisch Staatsblad van 5 februari 1992) werd aan het Vlaams Gewest een bedrag van 23.042.200 frank overgedragen.

De ontwerp-besluiten om een Voorschottenfonds voor schadeloosstelling voor schade veroorzaakt door het winnen en pompen van grondwater in het Vlaams Gewest operationeel te maken zijn in voorbereiding.

4. Vier dossiers werden overgedragen aan het Vlaams Gewest in de staat waarin ze zich bij de ontbinding van het Voorschottenfonds voor schadeloosstelling voor schade veroorzaakt door het winnen en pompen van grondwater bevonden. In één geval werd een voorschot van 1.605.379 frank uitgekeerd.

Na de afschaffing van het Voorschottenfonds voor schadeloosstelling voor schade veroorzaakt door het winnen en pompen van grondwater werden nog twee aanvragen ingediend bij het Vlaams Gewest.

In het kader van artikel 20 werd nog geen enkel voorschot verleend.

Vraag nr. 308 van 8 oktober 1993 van de heer L. APPELTANS

Afgebakende waterwingebieden en beschermingszones — Aan wijzings wijze

Het besluit van 10 februari 1993 inzake de wijze van aanduiding van de afgebakende waterwingebieden en beschermingszones bepaalt de aanwijzingsborden die gebruikt moeten worden. Voor de afbakening van zowel de wingebieden als voor de beschermingszones wordt in één soort aanwijzingsbord voorzien.

Graag vernamen we hoe op het terrein een onderscheid wordt gemaakt tussen de verschillende zones.

Antwoord

Bij het besluit van 10 februari 1993 is een model van het aanwijzingsbord gevoegd.

Door middel van een tekst op het bord wordt aangeduid of de openbare weg een beschermingszone I, II of III doorkruist dan wel een wingebied.

Vraag nr. 309 van 11 oktober 1993 van de heer M. MAERTENS

Waterbeheersing in het Blankaartbekken in Wouwen (Diksmuide) — Pompgemaal op de Stenensluisvaart

Op de Open Baggerdag van 5 september 1993 op de Blankaart verklaarde de kabinetschef van de minister

dat een decreet op de kwantitatieve waterhuishouding in voorbereiding is die de basiswetgeving ter zake, namelijk de wet op de wateringen van 5 juli 1956, de wet op de polders van 3 juni 1957 en de wet op de onbevaarbare waterlopen van 28 december 1967 zal vervangen.

In dit verband werden binnen het Bekkencomité IJzer reeds voorstellen geformuleerd voor de inrichting van de Martjesvaart en haar **bijbeken** en het waterbeheer in het Blankaartbekken.

Bij de landbouwersbevolking uit dit gebied leeft de vrees dat in de komende maanden grote wateroverlast kan ontstaan, aangezien één van de pompen uit het pompemaal op de Stenensluisvaart werd verwijderd.

Tot op heden werd geen nieuwe pomp geïnstalleerd en werd geen termijn bepaald voor het plaatsen van een nieuwe pomp. Op de eerste werkgroep ad hoc in Langemark over de Martjesvaart bleek geen overeenstemming te bestaan tussen de verschillende diensten die hierin verantwoordelijkheid dragen. De Zuidijzerpolder verklaarde dan ook overeenkomstig de nog steeds van kracht zijnde wet van 28 december 1967, zelf initiatieven te nemen om overstroming te voorkomen en de kosten op de Vlaamse Gemeenschap te verhalen.

Deze controverse brengt de waterbeheersing in de IJzervallei, een compromis tussen natuurbehouds- en landbouwbelangen, duidelijk in gevaar. Ik ben van oordeel dat niet alle diensten handelen in overeenstemming met de doelstellingen van het Ecologisch Impulsgebied IJzervallei, waar over de waterbeheersing nochtans met alle diensten en sectoren overleg werd en wordt gepleegd.

1. Wie nam de beslissing om de pomp te verwijderen? Waarom gebeurde dit zo plots en welke defecten vertoonde de pomp die het bemalen onmogelijk maakten?
2. Werd deze beslissing genomen in overleg met de andere bij het waterbeheer betrokken diensten? Zo neen, waarom niet?
3. Welke dienst(en) hebben ter zake maatregelen genomen die niet gelijklopend zijn met de opties van het bekkencomité, en welke maatregelen heeft de minister genomen om hun beleid daarop af te stemmen?
4. Welke maatregelen hebben de diensten van de minister op korte termijn genomen, om de waterbeheersing in de eerstkomende maanden zonder schade voor natuurbehoud en landbouw te laten verlopen, specifiek op de Stenensluisvaart?

Antwoord

1. De minder goede werking van één der twee pompen van het gemaal werd reeds in maart 1993 vastgesteld en heeft aanleiding gegeven tot een deskundig onderzoek van deze pomp. In juni 1993 bleek dat belangrijke onderdelen dienden herstel te worden en dat tevens een houten terugslagklep volledig versleten was.

Na vastlegging der kredieten werd door de beheerder van het gemaal, i.c. de Landelijke Waterdienst, opdracht gegeven de nodige herstellingswerken uit te voeren. De herstellende pomp en de bijhorende herstellende onderdelen (terugslagklep, reductiekast) werden op 23 september teruggeplaatst en opnieuw in bedrijf genomen. Hieruit blijkt, in tegenstelling met wat het lid meent, dat de herstellende pomp niet plots werd weggenomen.

Wel bleek op 28 september 1993, ingevolge een algemeen defect van het gemaal, dat de totaal versleten peilmeting moest vervangen worden, dit gebeurde op voorlopige wijze op 29 september 1993, de peilmeting werd op 9 oktober 1993 vernieuwd. Uit de geregistreerde grafieken van de hoger genoemde afstandscontrole blijkt dat van april tot september 1993 het gemaal met één of twee pompen, op enkele dagen na, de opgelegde peilen heeft kunnen instandhouden.

Het wegnemen van een pomp gebeurde dus zoals hierboven uiteengezet enkel en alleen om de pomp te herstellen en zo op korte termijn de door mij gewenste peilen in het Blankaartgebied verder in stand te kunnen houden. Aangezien het **ging** om een technische aangelegenheid van onderhoud der pompen en niet van het peilbeheer, werden geen andere instanties hierbij betrokken, des te meer daar — wellicht langdurig — overleg eventueel kon leiden tot een te laat herstel van de pomp.

3. De geplande waterbeheersingswerken in het **Blankaartbekken** werden opgeschort in afwachting van de realisatie van de baggerwerken van de **Blankaartvijver** en de constructie van 2 slibvangen. Aan het Bekkencomité werd recent opdracht gegeven een werkgroep ad hoc op te richten. Zij moet enerzijds de problematiek van de afwatering van het **beekstelsel** van de Martjesvaart nader bestuderen en anderzijds de waterbeheersing in het eigenlijke **Blankaartbekken** onderzoeken. Tegen het einde van dit jaar worden voorstellen verwacht voor de gewenste aanpak. Deze werkgroep kwam voor het eerst samen op 28 september jongstleden in Langemark.
4. Aangezien de herstellende pomp reeds sedert 23 september 1993 opnieuw werd geïnstalleerd en ook de peilmeting werd hernieuwd, moeten geen maatregelen op korte termijn meer worden genomen.

Vraag nr. 310 van 12 oktober 1993 van mevrouw M. AELVOET

Milieuvergunning kleiduifschietstand in Hoegaarden — Illegale exploitatie

Op 13 mei 1993 heeft de bestendige deputatie van Brabant een vergunning verleend voor de exploitatie van een kleiduifschietstand, gelegen in de Groenstraat in Hoegaarden. Het betreft hier een milieuvergunning klasse 1 met als kenmerk D/PMVC/921.23/3-087. Een bestaande onvergunde toestand werd hierdoor geregulariseerd.

Naar aanleiding van een klacht heeft het bestuur Milieu-inspectie Brabant een inspectiebezoek afgelegd. Naast onvergund storten van **allerlei** materialen in een

holle weg werd tevens een reliëfwijziging vastgesteld, de illegale exploitatie van een zandwinning en een kleiduifschietstand. Het BMI verzocht de burgemeester beide laatste activiteiten stil te laten leggen tot de respectievelijke vergunningen werden verleend. Noch tegen de reliëfwijzigingen, noch tegen de illegale exploitatie werd effectief opgetreden. Een vergunning voor een dergelijke schietstand kan volgens Vlarem slechts verleend worden voor een termijn van ten hoogste 2 x 6 maanden. Het gemeentebestuur maakt inzage in de vergunningen echter onmogelijk.

Ondanks de ingebrekestelling van de gemeente en ondanks processen-verbaal weigert de gemeentelijke overheid nog steeds effectief op te treden. Meer zelfs, ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het gemeentebestuur alles in het werk heeft gesteld om de exploitant ter wille te zijn. Meer dan eens reeds heb ik en hebben anderen gewezen op de feitelijke verwevenheden tussen de lokale overheden en de bestendige deputatie in Brabant. Dit roept vragen op inzake de noodzakelijke onafhankelijkheid die een dergelijke procedure vereist.

Tegen de vermelde vergunning, verleend door de bestendige deputatie, heeft de Regionale Vereniging Natuur en Landschap op 26 juni bij de minister bezwaar aangetekend. Tot op heden hebben de diensten van de minister hierop niet gereageerd.

1. Kan de minister meedelen of het bezwaar aangetekend door de Regionale Vereniging Natuur en Landschap al dan niet ontvankelijk is en op welke gronden? Heeft de laattijdige reactie van de diensten van de minister enige invloed op de termijnen zoals bepaald in de Vlarem-procedure?
2. Welke maatregelen neemt de minister om aan een aantal nog steeds voortdurende illegaliteiten — reliëfwijziging en sluikstorten — een einde te maken?
3. Acht de minister het voor de noodzakelijke onafhankelijkheid van de bestendige deputaties ten opzichte van vergunningsaanvragers en lokale overheden niet aangewezen correcties op de bestaande procedure aan te brengen?

Antwoord

1. Het beroep van 26 juni 1993 van de Regionale Vereniging Natuur en Landschap werd ontvankelijk bevonden op 20 juli 1993 en de beroepindiener werd hiervan bij schrijven van dezelfde datum verwittigd.

Conform de bepalingen van artikel 52, 1° van titel 1 van het Vlarem dient de ontvangstmelding van de beroepindiener te gebeuren binnen de veertien dagen na het verstrijken van de periode van bekendmaking van de bestreden beslissing. Dit is echter een termijn van orde. Indien deze termijn zou worden overschreden heeft dit geen verdere invloed op de eigenlijke uitspraak of de termijn van uitspraak, aangezien deze uitspraak moet gebeuren binnen de vijf maanden na datum van ontvangst van het beroep.

De termijn van uitspraak is dus gebonden aan de feitelijke ontvangstdatum van het beroepsschrift en niet aan de datum van ontvangstmelding van dit beroepsschrift.

2. In zoverre het reliëf van holle wegen veranderd wordt door het gebruik van zuiver bouw- en sloopafval, dat beantwoordt aan de typebestekken 150 of 200, verwijs ik naar artikel 101 van Vlarem II waaruit moet blijken dat deze activiteiten enkel een bouwvoertreding kunnen inhouden.

Voor het beteugelen van eigenlijke sluikstorten gelden de bepalingen van het afvalstoffendecreet van 2 juli 1981 waarbij de burgemeester ertoe gemachtigd wordt alle nodige maatregelen te nemen om de verwijdering van het illegaal achtergelaten afval te bekomen.

3. In de huidige vergunningsprocedure worden door de bestendige deputatie verschillende adviezen ingewonnen, waaronder het uiteindelijke advies van de provinciale milieuvergunningscommissie. Het groot aantal adviezen en hun niet-bindend karakter laten de bestendige deputatie toe totaal onafhankelijk en autonoom een beslissing te nemen. Het is dus niet opportuun om momenteel wijzigingen aan te brengen aan dit gedeelte van de bestaande vergunningsprocedure.

Vraag nr. 311 van 12 oktober 1993 van mevrouw M. AELVOET

Milieuvergunning NV Celis in Lubbeek — Stand van zaken

Bij besluit van de bestendige deputatie van Brabant werd aan de NV Celis in Lubbeek een milieuvergunning verleend voor de exploitatie van een klasse I-richting voor het overslaan en sorteren van containerafval.

Het bedrijf is gelegen in een ambachtelijke zone, midden in een woonkern. Het betreft hier een regularisatie van een bestaande onvergunde toestand waartegen verzet was gerezen door buurtbewoners. Deze tekenden op 23 april 1993 beroep aan bij de minister, een beroep dat ontvankelijk werd verklaard. De Milieuvergunningscommissie diende zich ten laatste uit te spreken op 19 juli 1993.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de Milieuvergunningscommissie zich inderdaad uitsprak op 16 juli 1993. Naar verluidt zou de commissie namelijk opteren voor een verstrenging van de exploitatievoorwaarden.

Navraag bij het gemeentebestuur van Lubbeek op 24 september en 4 oktober 1993 leert dat het gemeentebestuur niet in kennis gesteld zou zijn van een beslissing van de minister.

Ondertussen houden de klachten van de buurtbewoners over lawaai- en stofhinder onverminderd aan. De exploitant zou — steeds volgens de buurtbewoners — zijn omzet zelfs gevoelig verhoogd hebben. Hiertegen werd klacht neergelegd bij het bestuur Milieu-inspectie Brabant op 24 september 1993. Bij het BMI bleek men, althans telefonisch, wel op de hoogte te zijn van bijkomende voorwaarden opgelegd aan het bedrijf.

1. Kan de minister bevestigen dat de Milieuvergunningscommissie inderdaad bijkomende voorwaarden heeft opgelegd? Welk gevolg heeft de minister hieraan gegeven?

2. Werden het gemeentebestuur en de exploitant op de hoogte gebracht van de beslissing van de minister voor het verstrijken van de einddatum (29 september 1993) en zo ja, wanneer ?

Antwoord

1. Met betrekking tot het bedoelde dossier werd door de gewestelijke Milieuvergunningscommissie inderdaad de oplegging van een bijkomende voorwaarde geadviseerd, met name : "De opslag, overslag en het sorteren van niet gevaarlijke, niet toxische industriële afvalstoffen dient te geschieden in een gesloten ruimte (loods)." Deze voorwaarde werd overgenomen in het ministerieel besluit nr. BMV/00015134/600 van 27 september 1993. Het besluit was dus genomen binnen de in titel 1 van het Vlarem bepaalde behandelingstermijn.
2. Artikel 52, 4° van titel 1 van het Vlarem bepaalt dat dergelijke ministeriële beslissing moet worden bekend gemaakt binnen de 10 kalenderdagen na de datum van beslissing. Het gemeentebestuur en de exploitant werden beiden op de hoogte gebracht via een aangetekend schrijven, gedateerd op 29 september 1993. Deze brieven werden door de postierijen effectief verzonden op 4 oktober 1993, dus binnen de wettelijke bepaalde termijn van 10 kalenderdagen.

Vraag nr. 312 van 13 oktober 1993 van de heer A. DENYS

Milieuvoorwaarden hinderlijke inrichtingen — Gesloten varkenshouderij

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen wordt het begrip gesloten varkenshouderij gedefinieerd als een inrichting waarin uitsluitend in de inrichting geboren biggen worden gekweekt en waarin het aantal zeugen één achtste tot één negende bedraagt van het aantal varkens dat in de inrichting mag worden gehouden.

Sommigen interpreteren dit begrip zodanig dat een bestaande inrichting zich kan omvormen tot een gesloten bedrijf met twee lokaties voor de exploitatie, die zich op twee kilometer van elkaar bevinden. Volgens hen kan dan op de ene lokatie de zeugen worden gehouden en op de andere lokatie de biggen worden gekweekt.

Wat is het standpunt van de minister hieromtrent ?

Antwoord

Vooreerst weze gepreciseerd dat voor de toepassing van de titels I en II van het Vlarem onder inrichtingen dient verstaan fabrieken, werkplaatsen, opslagplaatsen, machines, installaties, toestellen en handelingen als bedoeld in artikel 1, 4° van titel 1 van het Vlarem. Bedrijven die meerdere van dergelijke inrichtingen omvatten die samen één technische exploitatie-eenheid vormen, worden, voor de toepassing van de Vlarem-procedure, als één inrichting beschouwd. Dat het daar-

bij ook steeds gaat om een op een welbepaalde plaats gelegen en geografisch afgebakend bedrijf kan inzonderheid worden afgeleid uit de verplichte toevoeging bij de vergunningsaanvraag van het situeringsplan uit het kadastraal plan met de percelen gelegen in een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen van de inrichtingen, bedoeld in artikel 5, § 3, 1° respectievelijk artikel 5, § 4 van titel 1 van het Vlarem. Voorts blijkt dit ook uit het overeenkomstig artikel 176 van titel 1 van het Vlarem te organiseren openbaar onderzoek waarbij duidelijk sprake is van de plaats, en dus niet van de plaatsen, waar de exploitatie gebeurt of is gepland.

Onder artikel 351, 12° van titel II van het Vlarem is een gesloten varkenshouderij gedefinieerd als een bepaalde soort van inrichting. Dit houdt in dat het hier moet gaan om een op een welbepaalde plaats gelegen varkenshouderij. De situatie beschreven door het lid, betreft duidelijk twee verschillende exploitatiezetels die ieder als een afzonderlijke varkenshouderij dienen beschouwd. Op elk van beide inrichtingen zijn de regels van titel II van het Vlarem van toepassing. In de mate dat de ene inrichting een zeugenhouderij en de andere inrichting een varkensmesterij betreft, gaat het bijgevolg telkens om een niet gesloten varkenshouderij.

Vraag nr. 313 van 13 oktober 1993 van de heer J. DE MEYER

Mestactieplan — Overleg met federale minister van Landbouw

In Vlaanderen heerst er heel wat beroering over het mestactieplan (MAP) dat de Vlaamse regering goedgekeurde. Velen stellen zich vragen over de sociaal-economische gevolgen van dit plan, meer specifiek voor de gezinsbedrijven.

1. Graag had ik van de minister vernomen of het door de Sint-Michielswetten voorgeschreven overleg met de federale minister van Landbouw heeft plaatsgehad.
2. Zo ja, op welke datum ?
3. Wie nam hiertoe het initiatief ?
4. Wat waren de opvattingen van de federale minister ?
5. Op welke wijze is er eventueel met deze inbreng rekening gehouden in het goedgekeurde MAP ?

Antwoord

De goedkeuring van het mestactieplan door de Vlaamse regering heeft op zich geen rechtsgevolgen. De verplichting tot overleg tussen de Gewestregering en de federale overheid geldt alleen voor de latere uitvoeringsmaatregelen met normatieve strekking waardoor het mestactieplan zal worden geconcretiseerd.

Hoewel er omtrent het mestactieplan dus geen wettelijke verplichting tot overleg was heb ik de federale mi-

nister van Landbouw voorgesteld om binnen de bevoegde interministeriële conferentie Landbouw of binnen een bilaterale werkgroep tussen de kabinetten overleg te hebben aangaande het mestactieplan.

Dit bilateraal overleg is doorgedaan in de week van 22 september 1993.

Tijdens de maand juni 1993 heb ik minister Bourgeois het mestactieplan dat op 22 juli door de Vlaamse regering werd besproken voor advies voorgelegd.

Tijdens het overleg van september werd van gedachten gewisseld omtrent de verschillende uitgangspunten van het plan. Tevens werd de besluitenlijst van de interkabinettenwerkgroep besproken. De federale minister van Landbouw heeft de belangrijkste raakvlakken met het hervormd landbouwbeleid toegelicht waarbij onder meer aandacht werd besteed aan de maatregelen voor de braaklegging, de vervroegde uittredingsregeling, de stimulering van extensieve veeteelt, de herbebossing en de milieuvriendelijke landbouwpraktijken.

Zeer specifiek naar de mestproblematiek toe, heeft de federale minister meegedeeld dat hij prioritaire aandacht wil verlenen aan de regeling van fytase gebruik in de veevoeding. Daarnaast heeft de minister toegezegd het probleem van de mest uitvoer naar Wallonië te agenderen voor bespreking in de interministeriële conferentie Landbouw en overleg te organiseren omtrent de export van mest naar de andere lidstaten.

Naast het overleg in de interministeriële conferentie zullen de federaal en regionaal bevoegde administraties geregeld gedachten uitwisselen omtrent deze materie en via technische voorbespreking het formeel overleg voorbereiden.

Tot slot heeft de federale minister mij de steun van zijn administratie op het terrein toegezegd. De rijkslandbouwconsulenten zullen via hun voorlichting het mestbeleid ondersteunen.

Vraag nr. 314
van 13 oktober 1993
van de heer A. SCHELLENS

Sociale woningbouw in Vlaams-Brabant — Beschikbare kredieten en aan wending

De problemen die zich in de sector van de sociale woningbouw voordoen, zijn algemeen bekend. Voor veel beleidsmensen is de nood aan sociale woningen een vaststaand feit,

Bij de huisvestingsmaatschappijen bestaat er een lange lijst van kandidaat-huurders voor een sociale woning, waarvoor men geen oplossing kan vinden.

1. Hoeveel kredieten werden er de laatste drie jaar voor sociale woningen beschikbaar gesteld in Vlaams-Brabant ?
2. Hoeveel woningen konden hiermee worden gebouwd, als koopwoning en als huurwoning ?
3. Wat zijn de kredieten in 1993 voor huisvesting in Vlaams-Brabant ? Hoeveel woningen kunnen hiermee worden gerealiseerd ?

4. Hoe zullen de beschikbare kredieten worden gespreid over de bestaande huisvestingsmaatschappijen ?

Antwoord

1. In de periode 1990-1992, werden door de VHM in totaal 958,6 miljoen frank leningskredieten aangewend voor de bouw van sociale woningen in Vlaams-Brabant. Hiervan was 560,1 miljoen frank bestemd voor de huursector en 398,5 miljoen frank voor de koopsector.

Door het Vlaamse Gewest werden daarnaast ook rechtstreekse begrotingskredieten vrijgemaakt ten belope van 47,9 miljoen frank voor de subsidiëring van stads- of dorps herwaarderingsprojecten en 104,1 miljoen frank voor de realisatie van inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten.

Voor de financiering van het niet-gesubsidieerde gedeelte van de kostprijs van zowel stads-, dorps herwaarderingsprojecten als voor de inbreidingsgerichte huisvestingsprojecten in kansarme buurten heeft de VHM additioneel nog eens 122,6 miljoen frank leningskredieten ingebracht.

Voor renovatie- en verbeteringswerken in de huursector werden er supplementair 177,6 miljoen frank leningskredieten besteed.

2. Die investeringen resulteerden in de opbouw van 438 huurwoningen, waarvan 61 woningen werden gesubsidieerd in het kader van de inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten en 35 woningen met stads- of dorps herwaarderingsubsidies, en in de opbouw van 146 koopwoningen.
3. In 1993 werden er voor de huursector in Vlaams-Brabant 264,8 miljoen frank leningskredieten uitgetrokken. Hiervan werd er tot op heden 159,8 miljoen frank vastgelegd voor de bouw van 47 woningen.

Daarnaast heeft het Vlaamse Gewest tot op heden 139,2 miljoen frank rechtstreekse begrotingskredieten vastgelegd voor de opbouw van 81 woningen in het kader van de inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten. Voor de aanvullende financiering van die projecten heeft de VHM nog eens 30,6 miljoen frank leningskredieten vrijgemaakt.

In de koopsector werden voor Vlaams-Brabant voor een totaal bedrag van 54,8 miljoen frank kredieten vastgelegd.

4. In de twee volgende tabellen vindt u de verdeling van de reeds vastgelegde kredieten voor 1993 over de erkende vennootschappen van de huur- en de koopsector.

Nieuwbouw en vervangingsbouw (huursector)		
Erkende vennootschap	woningen	leningskredieten (in miljoen fr.)
Eigen Haard Kraainem	12	45,1
Zaventem — Uitbreiding	4	8,2
Elk zijn huis Tervuren	25	83,7
Samenw. Bouwmij. voor Goedkope Woningen Aarschot	6	22,8
Totaal VB-sector	47	159,8

Groepsbouw (koopsector)		
Erkende vennootschap	woningen	leningskredieten (in miljoen fr.)
Providentia Asse	9	24
Volkswoningbouw Herent	10	30,8
Totaal KV-sector	19	54,8

Inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten (huursector)

Erkende vennootschap	woningen	leningskredieten (in miljoen frank)	begrotingskredieten (in miljoen frank)	eigen gelden (in miljoen frank)
Gew. Mij. voor Volkshuisvesting St. Pieters-Leeuw	18		30,3	23,1
Zaventem — Uitbreiding	4	—	7,7	6,7
Providentia Asse	12	—	22,4	17,4
Diest Uitbreiding	13	11,6	28,3	11,6
Gew. Bouwmij. Heuvelhof Kessel-Lo	22	11,3	29,1	11,3
Elk zijn Huis Tervuren	12	7,7	21,4	11,1
Totaal	81	30,6	139,2	81,2

In het urgentieprogramma werden tot nu toe voor Vlaams-Brabant 31 projecten ingediend voor in totaal 1.369 woningen. Hiervan werden 8 projecten voor in totaal 414 woningen reeds definitief goedgekeurd.

Vraag nr. 315 van 15 oktober 1993 van de heer H. BROUNS

Onbedekt stockeren van mest — Vliegenplagen

De afgelopen zomer heeft men op vele plaatsen weer veel last gehad van vliegenplagen. Enkele oorzaken van deze plagen zijn :

- het niet afgedekt opslaan van onvolledig gedroogde mest (voornamelijk pluimveemest) op de akkers ;
- het uitspreiden van mest die door slecht stockeren, gecontamineerd is met insecten ;
- de aanwezigheid van kringen in de mest.

Momenteel hanteert de mestbank op advies van het hoofdbestuur van Aminoal de regel dat de droge mest tijdelijk onbedekt mag worden opgeslagen op de akkers waar hij zal worden uitgestrooid. Juist hierin ligt één van de oorzaken van de vliegenplagen.

Wanneer we echter Vlarem II erop naslaan blijkt dat de wetgeving zeer formeel is in deze zaak. In artikel 354 wordt immers bepaald : “Opslagplaatsen voor mengmest gelegen buiten de stallen zijn, de noodzakelijke ontluchtingspijpen uitgezonderd, afgesloten van de buitenlucht.” Voorts bepaalt artikel 638 dat dierlijke mest dient te worden opgeslagen in een mestsilo die volledig moet worden afgedekt en die zeer strikt wordt omschreven.

Uitgaande van deze twee artikels ben ik ervan overtuigd dat het verboden is om het even welke mest onbedekt te stockeren op de akkers, behalve als die stockage beantwoordt aan de bepalingen van de artikelen 354 en 638.

1. Deelt de minister mijn mening in deze zaak en vindt hij niet dat de door de mestbank gehanteerde regel strijdig is met de Vlarem-wetgeving ?
2. Welke stappen onderneemt hij om de naleving van de bovengenoemde artikels te garanderen ?

Antwoord

De regels vervat in titel II van het Vlarem die door het lid worden geciteerd, hebben betrekking op opslagplaatsen van dierlijk mest.

Daarbij dient duidelijk onderscheid gemaakt tussen opslagplaatsen van mengmest gehecht aan de veehouderij zelf enerzijds en opslagplaatsen van dierlijke mest niet gehecht aan een veehouderij anderzijds. In het eerste geval gelden de bepalingen van artikel 354 en in het tweede geval deze van artikel 638 van titel II van het Vlarem.

De bepalingen van artikel 638 omvatten een overgangsregeling tot 1 januari 2000.

Uit de formulering van de vraag van het lid kan evenwel worden afgeleid dat de vraag blijkbaar geen betrekking heeft op een opslagplaats van dierlijke mest, maar wel op uitspreidingsactiviteiten van dierlijke mest in casu pluimveemest, op cultuurgrond. Deze uitspreidingsactiviteiten omvatten logischerwijze o.m. het transport van de dierlijke mest naar bedoelde cultuurgrond waar de lading in één of meerdere mesthopen wordt gelost om vervolgens later op het land te worden uitgespreid. Het is duidelijk dat dergelijke opslag van dierlijke mest op de akkers niet als opslagplaatsen van mest kunnen worden beschouwd. Deze mesthopen vallen dan ook niet onder de toepassing van titel I en bijgevolg evenmin van titel II van het Vlarem.

Aangezien de door het lid bedoelde opslag niet gevat wordt door het Vlarem heeft de VLM het initiatief genomen om de landbouwers bepaalde voorzorgsmaatregelen aan te raden om mogelijke milieuhinder maximaal te beperken.

Deze voorzorgsmaatregelen zijn o.a. :

- voldoende afstand houden van grachten, waterlopen enzovoort om mogelijke waterbezoedeling te voorkomen (minstens 10 meter) ;
- voldoende afstand houden ten opzichte van woningen (burenhinder) (100 meter) ;
- de opslag moet tijdelijk zijn (maximum 6 maand) ;
- de opslag maximaal éénmaal om de drie jaar op dezelfde plaats te leggen (om bodemverontreiniging, grondwaterverontreiniging te voorkomen).

De Mestbank raadt alleen het afdekken met folie aan wanneer er gevaar bestaat voor uitvloeien van de mest ten gevolge van neerslag. Dit risico bestaat alleen bij vaste mest die niet met strooisel vermengd is (bijvoorbeeld vaste legkippenmest). Bij het afdekken van vaste dierlijke mest met folie kunnen er immers anaërobe omzettingen plaatshebben die bij spreiding van de mest aanleiding kunnen geven tot zeer sterke geurhinder.

Deze aanbevelingen werden door de Mestbank op eigen initiatief genomen en niet zoals het lid suggereert op advies van het hoofdbestuur van Aminal.

Vraag nr. 1
van 19 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Chemisch afval in Hallembaye — Maatregelen

In Nederlands Limburg — en derhalve ook in Voeren — is er nogal wat ongerustheid gerezen naar aanleiding van het besluit van de Waalse Executieve om het storten van chemisch afval toe te laten in een groeve in Hallembaye. In tegenstelling met de Europese richtlijnen werd geen milieueffectenrapport opgesteld.

1. Heeft de minister iets ondernomen om het voorstellen van het Waals Gewest op zijn minst uit te stellen ?
2. Wat is de houding van de Vlaamse Executieve in dit dossier ?

Antwoord

Ik wens te verwijzen naar mijn antwoord op de vraag nr. 264 van 1 september 1993 van de heer F. Van den Eynde, lid van de Vlaamse Raad (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 21 van 4 oktober 1993, blz. 1106).

Dit antwoord behandelt de vraag zoals gesteld door het lid op 19 oktober 1993.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 409
van 12 oktober 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Antwerpse baan in Zandvliet — Onteigeningen

Het Vlaamse Gewest wil een hoeve en 3.200 m² grond onteigenen aan de Antwerpse baan 392, 2040 Zandvliet. Het terrein moet dienen voor een autowegoprit. Er worden mensen getroffen die veel jaren hebben gewerkt om van hun eigendom iets moois te maken.

1. Waarom wordt er geen alternatief uitgewerkt zodat onteigening overbodig wordt ?
2. Indien een alternatief niet mogelijk is, waarom wordt het onteigeningsbedrag niet opgetrokken zodat de getroffen en een volwaardig alternatief kunnen aankopen ?

Antwoord

Dit eigendom, gelegen Antwerpsebaan 392 in Zandvliet, wordt onteigend omdat het gelegen is binnen het gebied van een rond punt ter hoogte van de kruising van de Antwerpsebaan met de afrit van de A 12 Havenweg. Bovendien ligt het in de zone van een geplande oprit van de Antwerpsebaan naar de A 12 Havenweg, richting zuiden.

Bij een eventuele verlegging van deze geplande oprit komt dit eigendom echter te liggen op een eiland tussen de A 12 Havenweg, de oprit en de Antwerpsebaan. Bovendien heeft het woonhuis volgens inlichtingen van de administratie weinig of helemaal geen funderingen, zodat zich vroeg of laat ernstige problemen qua zettingen en scheuren zullen voordoen. Het is dan ook onverantwoord om op dergelijke plaats een woning en stallingen te laten staan.

Wat het onteigeningbedrag betreft deel ik mee dat deze kwestie ressorteert onder de bevoegdheid van het ministerie van Financiën, comité tot Aankoop van Onroerende Goederen. Vermits de heer Schillemans, eigenaar van dit bewust pand, mij ook rechtstreeks hierover heeft aangeschreven, hebben mijn diensten aan de voorzitter van het Aankoopcomité in Antwerpen reeds zijn zienswijze gevraagd. Het antwoord zal rechtstreeks aan betrokkenen worden overgemaakt van zodra het in mijn bezit is.

Vraag nr. 7
van 22 oktober 1993
van de heer J. CAUDRON

Structuurplan Vlaanderen — Uitstel

In het project Vlaanderen-Europa 2002 wordt het

Structuurplan Vlaanderen aangekondigd eind oktober 1993. Intussen heb ik vernomen dat de datum eens te meer werd verschoven, deze keer naar eind december 1993.

Onder de regering Geens I was er reeds sprake van de opmaak van een Structuurplan Vlaanderen. Onder de regering Geens II gaf men hetzelfde plan de naam Ruimtelijk Beleidsplan Vlaanderen, maar opnieuw kwam er niets van terecht.

De volgende Vlaamse regering stelde een globaal dynamisch beleidsplan op, verwoord in een beleidsnota. In 1990 werd opnieuw een Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen gepland. Ook dat kwam er niet.

Het regeerakkoord van 5 februari 1992 belooft terug een Structuurplan, wat ook wordt vermeld in het hierboven genoemde actieplan van de Vlaamse regering. Opnieuw wordt de afkondiging ervan op de lange baan geschoven, wat mijns inziens gevaarlijk is, de politieke wereld kennende. Daarom zou ik van de minister op volgende vragen graag een antwoord krijgen.

1. Waarom is de afkondiging van het Structuurplan eens te meer uitgesteld ?
2. Welke stappen denkt de minister te moeten nemen en binnen welke termijn om het Structuurplan Vlaanderen te laten bekrachtigen door de Vlaamse Raad ?
3. Zijn er geen andere mogelijkheden om het Structuurplan sneller te doen bekrachtigen ?

Het zou alleszins de rechtszekerheid ten goede komen en eindelijk een definitieve aanzet geven tot een nieuwe ruimtelijke structuur voor Vlaanderen.

Antwoord

1. Een sneuveltekst voor het voorontwerp Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen werd door de plangroep opgemaakt en aan de minister overhandigd eind september. Dit stuk werd voor advies voorgelegd aan SERV en MINA-raad, en wordt tevens uitvoerig besproken in de stuurgroep.

De timing die werd vooropgesteld wordt dus zeker gerespecteerd. Het overleg dat nu gevoerd wordt moet resulteren in een ontwerp dat eind december voorgelegd kan worden aan de Vlaamse regering.

2. Het ontwerp van decreet op de ruimtelijke ordening dat dit najaar neergelegd wordt in de Vlaamse regering en de Vlaamse Raad geeft een decretale onderbouwing voor het Structuurplan op de verschillende bestuurlijke niveaus. In dit ontwerp wordt ook de procedure van openbaar onderzoek en goedkeuring geregeld. Van zodra de decretale onderbouwing gerealiseerd is kan het openbaar onderzoek ingezet worden.
3. De decretale onderbouwing is noodzakelijk alvorens een openbaar onderzoek kan gehouden worden, en alvorens dus het plan definitief vastgesteld kan worden.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 201
van 15 oktober 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRTN — Uitzendingen Kinderatelier

De verhoudingen in het medialandschap en de positie van de Vlaamse regering ten aanzien van de openbare omroep zijn de laatste jaren grondig gewijzigd. Dat heeft tot gevolg dat de bevoegde overheid in principe niet kan ingrijpen in het programma-aanbod van de openbare omroep. De vraag die wij willen voorleggen heeft zowel te maken met de pax media als met het programmaaanbod van de openbare omroep.

Kinderatelier kon in het voorjaar een aantal programma's laten uitzenden door de BRTN tijdens de daluren op zaterdagmiddag. De reacties waren positief te noemen en ook de kijkcijfers mochten er zijn. Nu blijkt dat Kinderatelier sinds september niet meer kan uitzenden alhoewel het naar de mening van velen om kwalitatief goede televisie ging.

1. Waarom kan Kinderatelier niet langer via BRTN uitzenden tijdens de daluren en tegen betaling ?
2. Kan het zijn dat de BRTN, die met de begroting nogal krap bij kas zit, verhinderd wordt binnen de regels van de deontologie, binnen het kader van de autonomie-overeenkomst tussen de voogdij-overheid en de BRTN, extra-middelen te verwerven, door bijvoorbeeld onbenutte zendtijd te verkopen aan derden, zonder dat dit indruist tegen de opdrachten en de overeenkomsten met andere omroepen ?
3. Als de pax media inderdaad verhindert dat de BRTN dergelijke programma's uitzendt, bestaan er dan geen andere mogelijkheden voor de openbare omroep om kwalitatief hoogstaande programma's met en voor jongeren te brengen, door de BRTN zelf ?
4. In welke mogelijkheden voorziet de overheid voor kwaliteitsbewaking van de openbare omroep ? Kan kwaliteitsbewaking beletten dat de openbare omroep alleen oog heeft voor de concurrentie met de privaatrechtelijke omroepen ?
5. Zal de overheid er blijven op toezien, ook in het raam van de autonomie van de BRTN, dat programma's met een beperkt doelpubliek, omwille van onderwerp en uitwerking een ruimere kans krijgen, zonder dat dit een weerslag zou hebben op de toewijzing van overheidsmiddelen aan de BRTN ?

Antwoord

In de commissie voor de Media van de Vlaamse Raad

is het doorgeven van Kinderatelier via BRTN-TV 2 aan de orde geweest.

Op basis van artikel 6 paragraaf 4 en artikel 7 paragraaf 1, 5 van het BRTN-decreet kan juridisch worden verdedigd dat Kinderatelier via BRTN-TV 2 wordt verspreid. Om die reden werd er ook geen veto gesteld.

De commissie voor de Media was evenwel vrijwel unaniem van oordeel dat indien Kinderatelier via BRTN-TV 2 strikt juridisch zou kunnen, het toch volledig tegen de geest van het decreet inging.

De leden van de commissie waren van oordeel dat de erkende televisieverenigingen niet via de BRTN en op hetzelfde kanaal mochten worden verspreid.

Bij de beoordeling heeft onder meer ook meegespeeld dat de kijker niet steeds het onderscheid tussen BRTN en Kinderatelier zou maken en dat via Kinderatelier private sponsoring op het BRTN-kanaal werd gebracht.

Tijdens het media-overleg is op grond van de interpretatie van de omroepregelgeving door de commissie van de Media geopperd dat de programma's van Kinderatelier best niet meer via de BRTN zouden worden verspreid.

Bovendien had de CV Kinderatelier de productie van haar programma's, om interne redenen, opgeschort.

De BRTN biedt een ruim aanbod aan jeugdprogramma's. Wat het programma-aanbod van de BRTN en de bewaking van de kwaliteit van zijn programma's betreft heeft de decreetgever de omroep een zeer grote autonomie gegeven. De decreetgever heeft daarmee een algemene Europese tendens van grote autonomie voor de openbare omroepen gevolgd. De openbare omroep heeft maar kansen indien hij die kwaliteit blijft nastreven.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 255
van 4 oktober 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Aanvraag studietoelagen — Aanslagbiljet

Het is niet onbekend dat bij een aanvraag voor studietoelage een kopie moet worden bijgevoegd van het aanslagbiljet inzake de personenbelasting. Het gebeurt regelmatig dat mensen dat niet ontvangen omdat ze geen belastingen hoeven te betalen, gezien het lage inkomen dat ze hebben, bijvoorbeeld mensen met uitsluitend (lage) vervangingsinkomsten.

De dienst Studietoelagen stuurt na ontvangst van de aanvraag aan de aanvrager een model 276 C 1 om door de belastingdiensten te laten invullen, of een formulier voor het vermoedelijke inkomen van 1991.

Wanneer deze categorie aanvragers naar de belastingdiensten stapt om reeds bij de aanvraag van de toelage

een attest 276 C 1 te kunnen bijsluiten, weigert de belastingadministratie dit te geven, met als reden dat de dienst voor Studietoelagen hier eerst naar moet vragen.

Zou het niet eenvoudiger zijn dat voor de mensen die geen aanslagbiljetten ontvangen, dit attest bij de aanvraag kan worden gevoegd? Het zou tot gevolg kunnen hebben dat deze dossiers geen vertraging oplopen door de briefwisseling die achteraf gevoerd dient te worden, de administratiekosten voor deze dossiers zouden afnemen, en de formaliteiten voor de aanvrager verminderen en want ze kunnen in één keer gebeuren. Men zou dit model 276 C 1 kunnen afdrucken op het aanvraagformulier voor de studietoelagen, zoals jaren geleden het geval was.

Mag ik aan de minister vragen wat zijn zienswijze hieromtrent is?

Antwoord

Met ingang van het school- en academiejaar 1993-1994 werd er een geautomatiseerd programma uitgewerkt tussen het departement Onderwijs en het ministerie van Financiën wat het opvragen van de ontbrekende financiële gegevens betreft. Dit gebeurt via een magneetband die gestuurd wordt naar het hoofdbestuur van de directe belastingen. Voor de belastingplichtigen worden de gegevens rechtstreeks meegedeeld aan het bestuur Studietoelagen. Voor de niet belastingplichtigen richt het betrokken bestuur zijn vraag aan het desbetreffende taxatiekantoor.

Vanaf het aanslagjaar 1993, inkomsten 1992 worden ook de niet belastbare personen door de administratie der directe belastingen geregistreerd, waardoor deze inkomsten met ingang van het school- en academiejaar 1994-1995 niet meer aan het taxatiekantoor opgevraagd dienen te worden. Het bestuur Studietoelagen zal dan eveneens via magneetband over deze financiële gegevens kunnen beschikken.

Vraag nr. 257
van 8 oktober 1993
van de heer J. DE ROO

GIS- Vlaanderen — Advies wetenschappelijk comité

In de loop van de vakantie werd het advies van het wetenschappelijk comité inzake GIS-Vlaanderen aan een aantal collega's-parlementsleden bezorgd. Over dit rapport wens ik de minister de volgende vragen te stellen.

1. Welk verder gevolg zal er aan deze studie gegeven worden? Neemt de minister op korte termijn een aantal beslissingen op basis van dit rapport?
2. Wordt het moratorium op GIS-projecten gehandhaafd nu het rapport klaar is?
3. We lezen ook in de studie dat in eerste instantie het technisch centrum buiten de administratie op het niveau van de Vlaamse openbare instellingen opgericht zal worden. Betekent dit dat er een nieuwe parastatale opgericht wordt? Betekent dit dat op lange termijn deze zaken toevertrouwd zullen

worden aan de administratie ? Of betekent dit dat op termijn een gemengde formule in samenwerking met de private sector gestart zal worden ?

4. Worden er op basis van dit rapport op korte termijn contracten afgesloten tussen de Vlaamse regering en een particuliere firma ?
5. Begin augustus werd een tweede gecorrigeerde versie van het rapport bezorgd. Opvallend was dat de laatste zin van blz. 12 weggevallen was. Wie acht de minister verantwoordelijk voor de bedoelde zin, waarbij men de lezer wil laten geloven dat hoofdstuk VI in feite de besluiten bevat ?

Antwoord

1. Zoals toegezegd heb ik, ter voorbereiding van een discussie, een kopie van het advies van de wetenschappelijke GIS-commissie bezorgd aan alle leden van de commissie Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

Ondertussen werd de wetenschappelijke GIS-commissie met drie bijkomende opdrachten belast ten einde een aantal beslissingen voor te bereiden namelijk :

- uitwerken van een gedetailleerd voorstel met betrekking tot de invulling van het technisch centrum ;
- voorbereiden van een discussienota met het NGI en, meer algemeen, het opmaken van een referentiekader dat nodig is om tot de keuze van een skeletkaart te kunnen overgaan, rekening houdend met de budgettaire implicaties ;
- uitwerken van criteria voor het opzetten van pilotprojecten en voor het beoordelen van diverse initiatieven.

2. Ja. Het rapport is immers slechts een advies en er zijn nog geen concrete beslissingen genomen.
3. Dit is duidelijk een vraag naar intenties. De commissie stelt dat GIS-Vlaanderen vooral een organisatorisch probleem is en het rapport toont een aantal mogelijke oplossingen. Deze zijn echter niet de enige mogelijke om GIS-Vlaanderen te organiseren.
4. Voorlopig niet.
5. De aandachtige lezer van het rapport (versie met enkele schoonheidsfoutjes die in juli werd rondgestuurd) zal ongetwijfeld gemerkt hebben dat de bedoelde zin van blz. 12 onjuist was. Reeds in diezelfde inleiding, nauwelijks enkele regels verder, staat duidelijk vermeld dat de voornaamste besluiten in hoofdstuk 2 te vinden zijn. Deze boodschap komt bovendien nog op tal van andere plaatsen (blz. 115, 146, 148) van het advies voor. Voor de aandachtige lezer kan er bijgevolg geen probleem zijn. Bovendien werd in september de verbeterde versie, samen met een brief waarin op deze onnauwkeurigheid werd gewezen, aan alle betrokkenen verstuurd.

De onnauwkeurigheid was te wijten aan het feit dat tien professoren uit diverse disciplines stukken hebben geschreven die tot één geheel moesten worden

verweven. Aldus zijn de besluiten uiteindelijk in hoofdstuk II gegroepeerd in plaats van hoofdstuk VI. Dit is uitermate goed gelukt en het heeft tot een boeiend en bruikbaar advies geleid.

Vraag nr. 259 van 12 oktober 1993 van mevrouw M. VOGELS

Onderwijs voor migranten – Besluit inzake zogenaamde neveninstromers

Een aantal scholen verspreid over alle netten specialiseerde zich de voorbije jaren in het onthaal van Nederlandsonkundige nieuwe migranten, de zogenaamde neveninstromers.

De Executieve wilde dit onthaalonderwijs reglementeren met haar besluit van 1 april 1993. Over de operationalisering van dit besluit bestaat echter nog de grootste onduidelijkheid. Naar verluidt besliste de Executieve nog steeds niet over de voorwaarden om als onthaalschool te worden erkend. Dit leidt tot de grootste verwarring. Niet alleen moeten leerlingen ondergebracht worden in de normale klassen, wat die enorm belast, maar ook en vooral gaat op die manier enorm veel know-how verloren. Leerkrachten die de vorige jaren met veel idealisme eigen methodiek en lespakketten ontwikkelden, konden niet opnieuw aan de slag en werden inmiddels gereffecteerd naar andere scholen.

1. Waarom werd er nog steeds geen besluit genomen over de criteria waaraan scholen moeten beantwoorden om de extra lesurenpakketten voor onthaalonderwijs voor neveninstromers te kunnen genieten ?
2. Hoe denkt de minister dit onderwijs voor neveninstromers nog te organiseren voor het schooljaar 1993-1994 ?

Antwoord

1. Het feit dat de reglementering zowel in het lager als in het secundair onderwijs momenteel nog niet is uitgevaardigd hangt nauw samen met de levendige discussie over de opvang van nieuwkomers in het onderwijs. De voornaamste reden is dat er vertraging is opgelopen door de sterk beperkte budgettaire ruimte en het daaruit volgend gering aantal opvangscholen dat in aanmerking kon worden genomen in het secundair onderwijs. Dat maakte het bijzonder moeilijk een evenredige verdeling te vinden die enerzijds tegemoet kwam aan de evenwichten tussen de netten en anderzijds de reële spreiding van de nieuwkomers.

Er moet aan worden toegevoegd dat de spreiding van de nieuwkomers jaar per jaar sterk kan verschillen naar aantal, samenstelling van de groep en de plaats van vestiging. Door het tijdsverlies bij het opstarten van het schooljaar is althans voor het secundair onderwijs gekozen voor een beleid van de voldongen feiten. Daardoor kon de initiële opzet om een beperkt aantal scholen evenredig gespreid over Vlaanderen toe te laten zich te specialiseren, niet worden uitgevoerd. Deze regeling wordt als een overgangsregeling beschouwd. Het is de bedoeling

dat dit schooljaar een regeling ten gronde wordt uitgewerkt zodat de scholen voor het eind van dit schooljaar op de hoogte zijn van de reglementering voor het opstarten van het nieuwe schooljaar.

2. Het onthaalonderwijs is, niettegenstaande het voorgaande, sedert het begin van het schooljaar operationeel. De scholen zijn op de hoogte gebracht van de — weliswaar voorlopige — voorwaarden tot bijkomende subsidiëring en de administratieve formaliteiten. Eerstdaags worden de desbetreffende besluiten aan de Vlaamse regering voor definitieve goedkeuring voorgelegd.

Vraag nr. 260
van 13 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Homologatie buitenlandse diploma's — Zuid-Afrika

Heel wat kinderen van Vlamingen die naar Zuid-Afrika emigreerden, hebben ginder onderwijs gevolgd. Naar verluidt zouden een aantal diploma's niet in Vlaanderen kunnen worden gehomologeerd. Kan de minister dit bevestigen ?

Welke diploma's worden desgevallend niet gehomologeerd ?

Zijn er al beslissingen getroffen om een en ander te regulariseren voor het geval dat het toenemende geweld in Zuid-Afrika zou uitmonden in een stroom Vlamingen die naar ons land terugkeren ?

Antwoord

1 .A. Niveau secundair onderwijs

Bij ontstentenis van een specifieke equivalentieregeling met betrekking tot de studiebewijzen — niveau secundair onderwijs — uitgereikt door Zuidafrikaanse onderwijsinstellingen, dient over elk dossier de gelijkwaardigheid met Vlaamse titels individueel te worden beslist.

Hierbij gelden de bepalingen van enerzijds de nationale wet van 19 maart 1971 betreffende de gelijkwaardigheid van de buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften en anderzijds het koninklijk besluit van 20 juli 1971 tot vaststelling van de voorwaarden tot en de procedure van het verlenen van de gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's en studiegetuigschriften.

Daarenboven wordt een gelijkwaardigheidsaanvraag slechts als ontvankelijk beschouwd indien zij zowel naar vorm als naar inhoud beantwoordt aan de vereisten, opgenomen in de ministeriële omzendbrief SOZ(81)4 van 1 juni 1981, zoals gewijzigd.

Tot op heden heeft het toekennen van een gelijkwaardigheid (de term homologatie wordt in onderhavig verband niet gehanteerd) geen problemen opgeleverd, voor zover aan de hierboven geciteerde wettelijke en reglementaire beschikkingen werd voldaan.

Het Zuidafrikaans basis- en secundair onderwijs omvat twee gemeenschappelijke leerjaren gevolgd door tien leerjaren, die worden omschreven als grade 1 tot en met grade 10. Vanaf grade 5 is elk leerjaar overeen-

stemmend met ons parallel leerjaar van het zesjarig secundair onderwijs. Ipso facto wordt het na grade 10 uitgereikt senior certificate of matriculation certificate equivalent verklaard met het Vlaamse diploma van secundair onderwijs.

1.B. Niveau hoger onderwijs

Wat de diploma's hoger onderwijs betreft kan ik mededelen dat Vlamingen die met hun Zuidafrikaans diploma naar Vlaanderen wensen terug te keren, de gelijkwaardigheid van dit diploma eventueel kunnen bekomen op basis van de interne Vlaamse en/of Belgische wetgeving en reglementering terzake, en dit bij gebreke aan enige bilaterale overeenkomsten tussen Zuid-Afrika en Vlaanderen/België.

Ter zake zijn de universitaire diploma's onderworpen aan artikel 60 van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap : in afwachting van een besluit van de Vlaamse Executieve waarbij een algemene gelijkwaardigheid van buitenlandse diploma's kan worden vastgelegd, is nog steeds een individueel onderzoek, hetzij door de administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het departement Onderwijs voor einddiploma's, hetzij door de universiteiten zelf voor academische graden van de eerste cyclus of gedeeltelijke gelijkwaardigheid voor alle andere academische graden, vereist.

Wat betreft het hoger onderwijs buiten de universiteit zijn nog steeds de wet van 19 maart 1971 en het koninklijk besluit van 20 juli 1971 van toepassing (zie hoger, secundair niveau). Een gelijkwaardigheidsonderzoek door de administratie Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek van het departement Onderwijs zal uitwijzen met welk Vlaamse diploma het betrokken Zuid-Afrikaans diploma kan gelijkwaardig worden verklaard.

Opmerking : Als erkenning wordt gevraagd voor de uitoefening van een gereguleerd beroep, dan zal in voorkomend geval het betrokken ministerie bijkomend uitspraak dienen te doen.

2. Tot hiertoe werden geen specifieke onderwijsvoorzieningen getroffen om de noden op te vangen bij een eventuele remigratie van landgenoten die thans in Zuid-Afrika verblijven.

Indien een dergelijke terugkeer (waarrond vooral in de Nederlandse media momenteel heel wat aandacht wordt besteed) een feit wordt, dan zal het departement vanzelfsprekend die maatregelen treffen die zich opdringen. Dit is trouwens vorig jaar ook gebeurd toen wegens de politieke omstandigheden vrij veel Belgen plots en noodgedwongen Zaire moesten verlaten.

Vraag nr. 261
van 15 oktober 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Pluralistische school — Beheersorgaan op lokaal vlak

Graag had ik van de minister vernomen of de politieke wil bij de Vlaamse regering aanwezig is om werk te maken van een wetgevend initiatief inzake de oprichting van een schoolraad voor het beheer van de plura-

listische school, analoog aan de lokale schoolraden in het gemeenschapsonderwijs en de participatieraden in het vrij gesubsidieerd onderwijs.

Mag er een passend ontwerp van decreet worden verwacht waardoor één van de pijlers van dit pluralistisch onderwijs kan worden ingevuld ?

Antwoord

De aandacht van het lid wordt erop gevestigd dat het beheer van pluralistische scholen wordt geregeld door artikel 2 van de zogenaamde Schoolpactwet, zoals gewijzigd bij de wet van 14 juli 1974. Dit artikel bepaalt dat een pluralistische school moet worden beheerd door een orgaan dat derwijze is samengesteld dat de representatieve strekkingen die in de betrokken gemeenschap bestaan, worden vertegenwoordigd. Het behoort tot de bevoegdheid van de raad van Pluralistisch Onderwijs om de samenstelling van dit orgaan goed te keuren, erover wakende dat geen enkele filosofische of religieuze strekking over een meerderheid zou beschikken.

Noch uit de praktijk, noch uit enig initiatief van de raad van Pluralistisch Onderwijs blijkt de noodzaak of wenselijkheid om de huidige regelen inzake beheer van pluralistische scholen decretaal aan te vullen. Het behoort integendeel tot de wettelijke opdrachten van voornoemde Raad om de erkenningscriteria van pluralistische scholen vast te stellen. Ik acht het bijgevolg niet opportuun dat de Vlaamse regering zich in die zin in de plaats zou stellen van deze Raad.

Tot slot wens ik er het lid aan te herinneren dat de participatieraden in het gesubsidieerd onderwijs geen beheersorganen zijn.

**Vraag nr. 262
van 15 oktober 1993
van de heer D. RAMOUDT**

Gemeenschapsonderwijs — Aankoop autobussen

Sedert de installatie van de ARGO zijn er ten behoeve van het gemeenschapsonderwijs heel wat autobussen aangekocht.

De vroegere stelling aangenomen door het departement Onderwijs dat er geen autobussen meer door de overheid zouden worden aangekocht, aangezien de privé-sector ze beter en vooral goedkoper kan exploiteren, wordt aldus niet meer aangenomen.

Graag had ik dan ook in dat verband van de minister vernomen, en dat sedert de installatie van de ARGO :

1. hoeveel autobussen er werden aangekocht ;
2. de respectievelijke capaciteiten van die bussen ;
3. bouwjaar van de diverse bussen ;
4. de totale aankooprijzen van al die autobussen ;
5. van welke budgetten die bussen werden aangekocht ;
6. voor welke soort diensten die bussen worden ingezet ;

7. onder welk statuut het rijdend personeel valt ;
8. hoeveel de onderhouds- en herstellingskosten bedragen ;
9. of die autobussen ingezet worden voor activiteiten buiten de vakantieperiode zo ja, voor welke activiteiten ;
10. hoeveel autobussen er nog zullen worden aangekocht tijdens het schooljaar 1993-1994 ?

Antwoord

Sedert de oprichting van de ARGO werden 69 autobussen aangekocht. De 69 autobussen zijn per capaciteit als volgt onder te verdelen :

capaciteit	aantal
8	15
11	1
13	2
15	4
19	10
20	3
21	1
22	5
23	3
26	2
29	2
30	6
34	2
35	1
36	1
37	1
38	3
50	1
54	6
	<hr style="width: 50px; margin-left: auto; margin-right: 0;"/>
	69

De onderverdeling per bouwjaar gaat als volgt :

1978 =	2
1979 =	3
1980 =	2
1981 =	3
1982 =	3
1983 =	1
1984 =	2
1985 =	2
1986 =	2
1987 =	3
1988 =	4
1989 =	1
1990 =	4
1991 =	5
1992 =	17
1993 =	15
	<hr style="width: 50px; margin-left: auto; margin-right: 0;"/>
	69

De totale aankooprijzen bedraagt 96.365.359 frank. Deze autobussen werden aangekocht op de kredieten voor werkingsmiddelen en kapitaal-aankopen evenals met eigen middelen van de betrokken LR. De voertuigen worden ingezet voor het intern vervoer en de ophaaldiensten. Het rijdend personeel valt onder het statuut van het MVD-personeel. Over de onderhouds- en her-

stellingskosten zijn geen statistieken beschikbaar. De autobussen worden, zoals hierboven vermeld, buiten de vakantieperiodes ingezet voor intern vervoer en op-haaldiensten.

Het aantal nog aan te kopen autobussen tijdens het schooljaar 1993-1994 hangt af van de aantallen voertuigen die wegens te hoge herstellingskosten moeten worden afgeschreven.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 2
van 21 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Duinendecreet — Interpretatie

Ingevolge het uitvoeringsbesluit van 15 september 1993 over het duinendecreet, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 17 september 1993, geldt een bouwverbod op de aldaar omschreven percelen.

Luidens het duinendecreet geldt dit bouwverbod ongeacht de bestemming van het goed volgens goedgekeurde bestemmingsplannen of verleende verkavelingsvergunningen, waarbij er een interpretatiediscussie is omtrent de geldigheid van uitgereikte bouwvergunningen. Het verslag bij het duinendecreet is tegenstrijdig met wat de voorbereidende toelichtingen bij het uitvoeringsdecreet bepalen.

Voorts hebben sommigen er zich over verwonderd dat bepaalde, nochtans klaarblijkelijk zeer waardevolle duinpercelen, niet zijn opgenomen in de uiteindelijke inventaris. Volgens de bepalingen van het duinendecreet kon de Vlaamse regering enkel die percelen opnemen die werden voorgesteld door het Instituut voor Natuurbehoud.

1. Wat is de geldigheid van bouwvergunningen, uitgereikt voor 17 september 1993 ? Dient een onderscheid te worden gemaakt naargelang de bouwvergunning al dan niet uitvoering heeft gekregen, zo ja, wat wordt dan verstaan onder uitvoering ?
2. Wat is het lot van bouwvergunningen die op 17 september 1993 nog niet definitief waren, hetzij omdat de periode van toezicht door de gemachtigde ambtenaar nog niet was verstreken, hetzij omdat de geldigheid van de bouwvergunning werd aangevochten in een gerechtelijke procedure, hetzij omdat de bouwvergunning niet tijdig werd uitgevoerd, hetzij om enige andere reden ?
3. Welke precieze oppervlakte werd thans uiteindelijk, ingevolge het uitvoeringsbesluit van 15 september 1993, beschermd, uitgesplitst onder de verschillende gemeenten ? Wil de minister deze vraag beantwoorden volgens de uitsplitsing van gegevens in de tabel, opgemaakt door het Instituut voor Natuurbehoud als bijlage bij het duinendecreet (Vlaamse Raad, stuk 96 BZ 1992, nr. 10, bijlage B) ?

4. Uit de vergelijking van de twee tabellen zal blijken dat de oppervlakte, zoals aanvankelijk bepaald door het Instituut voor Natuurbehoud, als vallend onder potentieel te beschermen duinoppervlakte, niet overeenstemt met de uiteindelijk beschermde oppervlakte. Dit wijst erop dat niet alle percelen, die voor bescherming worden voorgesteld door het Instituut, uiteindelijk ook effectief in het uitvoeringsbesluit tot bescherming zijn opgenomen.

Van waar komt dit verschil ? Wie heeft het initiatief genomen om bepaalde, aanvankelijk beschermenswaardige duingebieden, dan tenslotte niet te beschermen ? Is daarover overleg geweest tussen de Vlaamse regering en het Instituut voor Natuurbehoud ? Is daarover overleg geweest met andere instanties ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheden van de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, minister van Leefmilieu en Huisvesting en van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 131
van 8 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen

Bij de invoering van de nieuwe postnummers op 1 oktober 1990 gaf de toenmalige minister van PTT, de heer M. Colla, de aanbeveling om bij de adressering na het nieuwe postnummer de naam van de deelgemeente op te geven.

Op een parlementaire vraag van collega Jan Loones van 27 maart 1990 antwoordde de minister "De Regie der Posterijen heeft steeds aangeraden om na het postnummer de benaming van de vroegere deelgemeente te gebruiken. Dit kan in bepaalde gevallen zelfs de verwerking van de briefwisseling vlotter laten verlo-

pen. Bovendien zal de brochure met de nieuwe postnummers die in september in elke brievenbus van het Rijk zal worden verdeeld, nogmaals de raadgeving bevatten om de benaming van de deelgemeenten bij het opstellen van een adres te blijven gebruiken." (Vragen en Antwoorden, Kamer, 22 mei 1990, blz. 9040).

Op 24 september 1990 stelde de heer Loones aan alle ministers van de Vlaamse regering een schriftelijke vraag over hoe de aanbeveling van de PTT-minister in de praktijk zou worden omgezet.

Een gecoördineerd antwoord op deze vraag werd verstrekt door de heer L. Van Den Bossche, toenmalig minister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 21 van 12 oktober 1990, blz. 1085). De minister stelde toen dat de Vlaamse regering zich niet geroepen voelde om appreciaties toe te kennen aan raadgevingen die uitgaan van de nationale minister bevoegd voor de Post. Verder antwoordde hij dat de minister van PIT de aanbeveling formuleerde "om in de praktijk te worden toegepast zonder bevestiging te behoeven van de leden van de Executieve". Drie jaar later wens ik toch de volgende vragen te stellen

1. Zetten de diensten en de administraties van de Vlaamse Gemeenschap nu inderdaad de namen van de deelgemeenten bij de adressering? Welke diensten en administraties wel, welke niet?
2. Zo niet, wat is daarvoor de reden?
3. Welke initiatieven zullen de leden van de Vlaamse regering nemen opdat desgevallend de namen van de deelgemeenten bij de adressering wel zouden worden gebruikt, overeenkomstig de aanbeveling van de vroegere PTT, thans Belgacom?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle ministers.

Antwoord

Aan de administratie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden sedert de vragen van de heer J. Loones van 24 september 1990, waarnaar het lid verwijst, geen nieuwe onderrichtingen gegeven.

Het standpunt dat in het betreffend antwoord verwoord wordt is ongewijzigd.

Er kan wel op worden gewezen dat de briefwisseling met officiële instanties gebeurt via het officiële adres van de betrokkenen.

Briefwisseling met de individuele burger wordt geadresseerd zoals de correspondent het zelf aanduidt.

Tevens is het onmogelijk op basis van een opgegeven adres te weten of men al dan niet met een bewoner van een vroegere deelgemeente te maken heeft.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGHEIDEN

Vraag nr. 144
van 19 juli 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VTM — Zendvergunning Wallonië

Uit de pers verneem ik dat de Vlaamse Televisiemaatschappij naar aanleiding van het akkoord dat werd afgesloten met de collega van de minister van de Franstalige Gemeenschap omtrent de verspreiding van nationale zenders, zich heeft beperkt tot een vraag om in Waals-Brabant te worden verspreid.

Kan de minister mij meedelen of hij heeft aangedrongen bij de VTM om ook een zendvergunning te vragen voor de gebieden waar nog talrijke Vlamingen wonen, zoals de gemeenten met taalfaciliteiten voor Nederlandstalige Vlamingen, of de zogenaamde Platdiëtse streek?

Antwoord

Voor het doorgeven van het VTM-programma in Wallonië is de toestemming van de Franse Gemeenschap vereist.

Daar RTL-TVi in Vlaanderen wordt doorgegeven ziet het ernaar uit dat de Franse Gemeenschapsregering een vraag van VTM positief zou beantwoorden.

De omroep weet dat inzonderheid in een aantal gebieden op het ontvangen van het VTM-programma wordt aangedrongen.

De omroep onderzoekt de gevolgen en mogelijkheden voor het doorgeven van zijn programma in die gebieden.

Vraag nr. 177
van 14 september 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Studio Brussel-programma De tafel van Jo en Co — Beledigende uitlating

Op zondag 12 september jongstleden zond Studio Brussel in het programma De tafel van Jo en Co een vraaggesprek uit met een schrijver waarvan de naam mij intussen is ontsnapt. Op een gegeven ogenblik insinueerde de presentator van het programma dat het Antwerpse kiezerspubliek van het Vlaams Blok tot de soort van mensen behoort die weinig belangstelling hebben voor cultuur.

1. Meent de minister niet dat dergelijke uitlatingen beledigend zijn voor een groot deel van de Antwerpse bevolking, onafgezien van de relativiteit van het begrip cultuur?

2. Vindt de minister dergelijke uitlatingen toelaatbaar ?
3. Op welke wetenschappelijke basis steunde de presentator zich om te verkondigen dat de kiezers van het Vlaams Blok geen belangstelling hebben voor cultuur ?

Antwoord

Hierbij bezorg ik het lid de correcte tekst van de bewuste passage waarin Jo De Poorter zich beledigend zou hebben uitgelaten over het kiezerspubliek van het Vlaams Blok : “Maar, de mensen die stemmen voor het Vlaams Blok, we weten niet wie dat zijn, maar de wrijvingen bestaan juist in die groepen mensen die eigenlijk met cultuur weinig te maken hebben.”

Presentator Jo De Poorter zou volgens het lid suggereren dat het kiezerspubliek van het Vlaams Blok weinig belangstelling heeft voor cultuur. Dit is uiteraard een misverstand. Het gesprek met auteur Torn Lanoye had zich ontsponnen rond thema's als Antwerpen '93 en het Theaterfestival. Torn Lanoye liet zich optimistisch uit over de culturele en politieke toekomst van Antwerpen. Jo De Poorter pikte daarop in : als er zich al wrijvingen voordoen, gebeurt dit gewoonlijk in milieus waar weinig cultuur wordt gepresenteerd.

Vraag nr. 181 van 16 september 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

Uitspraak BRTN-medewerker in weekblad — Politieke voor- Of afkeur en neutraliteit

Ik verwijs naar mijn vraag 159 van 10 augustus (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 20 van 20 september 1993, blz. 1057) in verband met de uitspraak van Margriet Hermans in TV-Ekspres naar aanleiding van een interview over het BRTN-programma Margriet. Zij verklaarde toen onder meer : “Een gesprek met een Vlaams Blokker zou ik nooit doen.”

In het antwoord van de minister hieromtrent stelt hij dat de verklaringen van mevrouw Hermans alleen haarzelf binden en dat zij zeker het recht op vrije mening en op de uiting hiervan heeft.

Zonder dit laatste in enig opzicht in twijfel te willen trekken, vestig ik er de aandacht op dat het hier geen interview betreft met een privé-persoon maar wel met iemand die een programma voor de BRTN maakt. Het is trouwens in deze hoedanigheid dat de ondervraagde haar antwoorden geeft.

1. Is de minister van mening dat ook in deze specifieke omstandigheden een BRTN-medewerker het recht heeft uiting te geven aan zijn politieke voor- of afkeur ?
2. Is de minister niet van mening dat iemand die in deze hoedanigheid aan het woord komt, rekening moet houden met de politieke neutraliteit waaraan de openbare omroep zich moet houden ?
3. Zo ja vernam ik graag of dit naar zijn mening het geval was wat de aangehaalde citaten betreft.

Antwoord

Zoals reeds werd onderstreept in het antwoord op vraag nr. 159 van 10 augustus 1993 is de vrijheid van mening en van meningsuiting een grondwettelijk recht. De grondwet maakt geen onderscheid tussen privé-persoon en medewerkers aan een BRTN-programma.

Bovendien wordt het programma samengesteld door een team, geleid door een producer en gesuperviseerd door het hoofd van het departement, die allen over de neutraliteit van het programma waken.

Vraag nr. 184 van 17 september 1993 van de heer M. LOGIST

Raad voor Cultuurbeleid — Adviesbevoegdheid

Het decreet van 24 juli 1991 zegt in artikel 1 : “Dit artikel regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.”

Artikel 59bis van de Grondwet verwijst naar artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1988 (wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980).

De bibliotheken (discotheken en soortgelijke diensten) worden hierin beschouwd als behorende tot de culturele aangelegenheden.

Artikel 5 van het decreet van 24 juli 1991 zegt : “De gemeentelijke overheden moeten advies vragen aan de raden voor cultuurbeleid over alle aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 1 tot en met 10, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”

Vindt de minister het nog wenselijk dat de plaatselijke bibliotheek, hoewel er een beheerscommissie bestaat opgericht volgens de beschikkingen van het bibliotheekdecreet, nog advies vraagt aan de Raad voor Cultuurbeleid, opgericht en werkend conform de beschikkingen van het decreet van 24 juli 1991 ?

Antwoord

1. Het decreet van 24 juli 1991 betreffende de oprichting en erkenning van gemeentelijke raden voor cultuurbeleid bepaalt dat gemeenten afzonderlijke raden voor cultuurbeleid kunnen oprichten, zowel voor één of meer culturele aangelegenheden.

De gemeente bepaalt dus autonoom of ze één of meerdere raden opricht.

Het openbaar bibliotheekwerk is één van de culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 1° tot en met 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. De gemeente kan dus een raad voor het openbare bibliotheekwerk oprichten, naast andere raden. Behalve leden die door de gemeenteraad worden aangeduid en ge-coöpteerde leden, kunnen afgevaardigden uit allerlei instellingen, organisaties, verenigingen lid worden van deze raad (scholen, sociaal-culturele vereni-

gingen, gebruikers van de POB). De gemeente zal advies moeten vragen aan deze raad voor lokale beleidsbeslissingen inzake het openbaar bibliotheekwerk. Indien de gemeente beslist om slechts één culturele raad op te richten zal uiteraard deze ene raad om advies worden verzocht.

2. Het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact bepaalt in artikel 9 de samenstelling van beheersorganen van culturele infrastructuur, ressorterend onder een overheid. Behalve afgevaardigden van de betrokken overheid moeten ook vertegenwoordigers van de gebruikers worden opgenomen in het beheersorgaan. Indien een gemeente een aparte raad voor het openbaar bibliotheekwerk heeft opgericht, conform het decreet van 24 juli 1991, lijkt het aangewezen dat vanuit deze raad de helft van de afgevaardigden van de beheerscommissie worden geleverd, de vertegenwoordigers van de gebruikers. Het beheersorgaan van een POB houdt zich bezig met het beheer van de plaatselijke openbare bibliotheek. De culturele raad of een raad voor het openbare bibliotheekwerk moet dus niet worden betrokken bij het beheer van de POB omdat de helft van het beheersorgaan, namelijk de gebruikers, via hogervermelde raden wordt aangeduid.

Vraag nr. 186
van 17 september 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Wereldomroep — Verstrekken Nederlandse taallessen

De BBC World Service zendt ten behoeve van zijn luisteraars Engelse taallessen uit die opvallen door hun vlotheid en de boeiende manier waarop ze worden gegeven. Voor zover mij bekend worden via onze Wereldomroep geen lessen Nederlands verstrekt.

1. Kan de minister mij meedelen of de mogelijkheid tot het uitzenden van lessen Nederlands door de Wereldomroep ooit werd besproken of overwogen ?
2. Weet hij hoe het komt dat dergelijke uitzendingen niet worden geprogrammeerd ?
3. Wat doet de Wereldomroep specifiek met betrekking tot de uitstraling van de Nederlandse cultuur in de Wereld ?
4. Bestaan er plannen om Nederlandse taallessen via de omroep te verstrekken ?

Antwoord

Vooreerst is het mijns inziens nuttig de middelen waarover de BBC World Service beschikt te vergelijken met die van Radio Vlaanderen Internationaal. Voor 1993 bedraagt het totale budget van Radio Vlaanderen Internationaal (personeelskosten, sociale lasten en exploitatiekredieten) 87.465.000 frank. De BBC World Service heeft de beschikking over 130.000.000 pond (of 7,3 miljard frank). Bij onze noorderburen kan Radio Nederland Wereldomroep rekenen op 80.000.000 Gulden (1,6 miljard frank).

In 1988 werd door de toenmalige Wereldomroep van de BRTN (nu Radio Vlaanderen Internationaal) een

reeks van 13 x 20 minuten Nederlandse les voor frans-taligen uitgezonden. Dat pakket was aangemaakt door de Instructieve Omroep van de BRTN.

Recent is door Radio Vlaanderen Internationaal een voorstel ingediend bij de Nederlandse Taalunie om in coproductie tussen de Taalunie, Radio Nederland Wereldomroep en Radio Vlaanderen Internationaal een radiocursus Nederlands te produceren en uit te zenden.

De uitstraling van de Nederlandse cultuur in de wereld is voor Radio Vlaanderen Internationaal één van de hoofdpodochten. De programma's in het Nederlands, Engels, Frans, Duits, Spaans en Arabisch zijn in hoofdzaak daarop gericht. Overigens hoopt Radio Vlaanderen Internationaal dezelfde opdracht in de toekomst te kunnen vervullen ten aanzien van anderstaligen, die tijdelijk of permanent in Vlaanderen verblijven, door zijn programma's technisch toegankelijker te maken voor deze doelgroepen.

Vraag nr. 187
van 20 september 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabeldecreet — Naleving door Coditel en Iverlek

Blijkbaar heeft Coditel beslist om vanaf 15 september jongstleden het kabeldecreet na te leven zodat de Franstalige regionale zender voor Brussel, Télé-Bruxelles, niet langer via de kabel wordt verspreid in Drogenbos en Wemmel.

Kan de minister mij meedelen of het bericht klopt dat in La Libre Belgique van 15 september verscheen, namelijk dat Coditel een bevel van het departement van de minister zou hebben ontvangen ? Gaat het hier om een recent bevel ?

Volgens hetzelfde krantebericht zou Iverlek, dat de programma's van Télé-Bruxelles in Kraainem en Wezembeek-Oppem distribueert, evenwel beweren van niets te weten. Klopt dat ? Zo ja, had ik graag vernomen waarom Coditel wel en Iverlek geen bevel tot toepassing van het kabeldecreet ontving.

Ten slotte zou ik het op prijs stellen te vernemen wanneer Iverlek tot wettelijkheid zal worden gedwongen.

Antwoord

1. Naar aanleiding van een vraag om uitleg in de Vlaamse Raad begin dit jaar heb ik verklaard dat de Vlaamse kabelregelgeving vervat in het decreet van 28 januari 1987 moet worden toegepast en dat ik de respectieve kabelmaatschappijen zal vragen zich hieraan aan te passen. In aansluiting hierop heeft mijn bevoegde administratie Iverlek en Coditel op 4 februari 1993 aangeschreven en gevraagd het programma van Télé-Bruxelles in Kraainem en Wezembeek-Oppem enerzijds en Wemmel en Drogenbos anderzijds niet langer door te geven.
2. Sedert 15 september jongstleden geeft Coditel het Télé-Bruxelles-programma niet meer door in Wemmel en Drogenbos. In de andere gemeenten die

door Coditel worden bediend, wordt vanaf die dag het programma van TV-Brussel verspreid.

- Ik heb Iverlek herinnerd aan de brief van 4 februari 1993.

**Vraag nr. 190
van 24 september 1993
van de heer M. CAPOEN**

Kabeldistributie van VTM en WTV in Komen -- Initiatieven

Om dagelijks voeling met Vlaanderen te kunnen houden ijveren de Vlaamse inwoners van de **faciliteitengemeente Komen** (provincie Henegouwen sinds 8 november 1962) al ruim vier jaar voor het ontvangen van de Vlaamse zender VTM en nu ook voor het ontvangen van de regionale Westvlaamse zender WTV via de kabel van de elektriciteitsmaatschappijen WVEM en Gaselwest.

Dat verzoek stuitte onmiddellijk op verzet van de heer Valmy Féaux, toenmalig minister-voorzitter van de Franse gemeenschapsregering. De heer Féaux stelde toen dat de distributie van VTM in de Franse Gemeenschap zou worden toegestaan van zodra zijn toenmalige collega Patrick Dewael goedkeuring zou geven omtrent de distributie van RTL-TV*i* en TV5 in de Vlaamse Gemeenschap. In 1991 herhaalde de minister dat standpunt.

Blijkbaar hanteert de minister vooral het argument van de Waalse wrevel tegen het Vlaamse Kabeldecreet dat RTL-TV*i* en TV5 van de Vlaamse kabel weghoudt. Dit decreet werd echter op 16 december 1992 door het Europees Hof van Justitie veroordeeld wegens strijdigheid met de EG-verdragsbepalingen inzake het vrij verkeer van diensten en het recht van vestiging.

Overigens komt het mij voor alsof het weren van Vlaamse zenders in Wallonië of het weren op basis van wederkerigheid in Vlaanderen ook een inbreuk betekent op het vrij verkeer van goederen.

Bovendien zou het analoge Waalse decreet geen verplichtingen of verbodsbepalingen opleggen aan de kabelmaatschappijen die zelf vrij bepalen welke zenders zij in hun pakket opnemen. Als dit juist is, is het verbod van de Franstalige Executieve van geen enkele juridische waarde.

- Wat is het oordeel van de minister over deze problematiek ?
- Creëert de voorgestelde en/of gerealiseerde aanpassing van het Vlaamse Kabeldecreet een opening zodat de Vlaamse zenders VTM en WTV toch in Komen (Wallonië) verspreid zouden worden ?
- Welke initiatieven neemt de minister opdat de **Komonaars** VTM en WTV zouden kunnen ontvangen ?
- Wat is de houding van de Vlaamse regering ten opzichte van de distributie van Waalse zenders in de Vlaamse faciliteitengemeente Voeren ? Welke Waalse zenders laat de Vlaamse regering toe op de kabel in Voeren ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat voor het doorgeven van VTM in Wallonië een toestemming van de Franse Gemeenschap vereist is.

Indien VTM een aanvraag indient mag worden verwacht dat toestemming zal worden verleend.

De tegenhanger van VTM, namelijk RTL-TV*i*, wordt immers in heel Vlaanderen doorgegeven.

VTM onderzoekt de gevolgen van een aanvraag van heel Wallonië of voor een gedeelte ervan.

Het zendgebied van WTV-Zuid omvat de administratieve arrondissementen Ieper, Roeselare, Kortrijk en Tielt. Aan een verspreiding van het programma buiten de Vlaamse Gemeenschap kan niet worden gedacht. Het decreet houdende organisatie en erkenning van regionale televisie maatschappijen geldt immers alleen binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Op de kabel in Voeren mogen dezelfde programma's van omroepen van de Franse Gemeenschap worden doorgegeven als in de rest van Vlaanderen.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 126
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE**

V.Z. w. 's, instellingen van openbaar nut en molens - Verhoogde restauratiepremies

Met het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 werd een verhoogde restauratiepremie ingevoerd door v.z.w.'s en instellingen van openbaar nu, dit onder bepaalde voorwaarden. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1992 verlengde dit toelagesysteem en breidde het uit tot werken aan beschermde molens.

- Kan de minister mij meedelen hoeveel restauratiepremies er respectievelijk voor v.z.w.'s, instellingen van openbaar nut en molens zijn aangevraagd ?
- Kan de minister meedelen hoeveel van die aanvragen er ondertussen een positieve beslissing kregen en met welk bedrag aan restauratiepremies dit overeenstemt ? Graag voor deze 2 vragen de gegevens per jaar.
- In welke mate wordt bij de procedure tot toekennen van deze premie de administratie Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur nog betrokken ?
- Op welke manier wordt de naleving van deze executievebesluiten gecontroleerd ?

Antwoord

1. Er werden tot op heden 39 aanvragen voor verhoogde restauratiepremies ingediend, waarvan 29 door v.z.w.'s en 10 voor molens.
2. 25 aanvragen werden reeds gehonoreerd :
  - in 1991 : 16.250.000
  - in 1992 : 52.296.311
  - in 1993 : 112.467.423
3. De administratie Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur ontvangt een exemplaar van de dossiers, verleent hierover advies en kan op de werven de uitvoering van de bestekken opvolgen.
4. Voor de naleving van deze besluiten wordt vooraleer premies worden toegekend en naar gelang van de bedragen, het advies ingewonnen van de inspectie van Financiën. De werven worden gevolgd door de inspecteurs van het bestuur Monumenten en Landschappen. De uitbetaling van de premie bij het einde van de werken wordt uiteraard gecontroleerd door het Rekenhof.

Ten slotte zou ik het op prijs stellen te vernemen wanneer Iverlek tot wettelijkheid zal worden gedwongen.

Vraag nr. 127
van 22 juli 1993
van de heer L. BARBE

Restauratiepremie — Toekenning aan particulieren

Met het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991, aangevuld door het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 september 1992 werd de restauratiepremie ingevoerd. Deze premie is een bijdrage in de kosten voor werken aan een beschermd monument, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries of pastorieën. De toekenning van deze premie verschilt grondig van het vroegere subsidiesysteem. De bedragen liggen lager, maar de procedure verloopt sneller, onder meer omdat het toezicht minder is. Zo zou bijvoorbeeld de administratie Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur niet meer betrokken worden in de toekenningsprocedure.

1. Hoeveel aanvragen voor een restauratiepremie werden er reeds door particulieren ingediend ?
2. Hoeveel restauratiepremies werden er reeds toegekend ? Met welk bedrag stemt dit overeen ? (Voor deze vragen graag gegevens per jaar)
3. In welke mate wordt bij de procedure tot toekennen van deze premie de administratie Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur nog betrokken ?
4. Heeft de minister bijzondere maatregelen getroffen opdat de 2 Executievebesluiten inzake de restauratiepremie worden nageleefd ?

Antwoord

1. Er werden tot op heden 201 aanvragen voor restauratiepremies ingediend door privé-personen en verenigingen.
2. Jaar   Aantal premies toegekend   Bedrag

1991	17	103.076.262 frank
1992	60	122.456.152 frank
1993	45	190.359.826 frank
3. De Administratieve Overheidsopdrachten en Gesubsidieerde Infrastructuur ontvangt een exemplaar van de dossiers en verleent hierover advies.
4. Voor de naleving van deze besluiten wordt vooraleer de premies worden toegekend en naar gelang van de bedragen, het advies ingewonnen van de inspectie van Financiën. De werven worden gevolgd door de inspecteurs van het bestuur Monumenten en Landschappen. De uitbetaling van de premie bij het einde van de werken wordt uiteraard gecontroleerd door het Rekenhof.

Vraag nr. 132
van 29 juli 1993
van de heer M. MAERTENS

WK offshore voor FI-raceboten in Oostende — Rechtsgrond

Het WK offshore voor FI-raceboten met oefenritten had een eerste maal plaats in Oostende op 11, 12 en 13 september 1992, en zal opnieuw georganiseerd worden op 10, 11 en 12 september 1993 en ook in 1994 en 1995. De toelating tot deze wedstrijden wordt verleend door het bestuur van het Zeewezen op basis van artikel 31 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 houdende de politie- en scheepsvaartreglementering op zee, en van het koninklijk besluit van 15 maart 1966 op de pleziervaartuigen.

In het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 komt geen juridische begripsomschrijving voor van de FI-raceboten, maar wel van pleziervaartuigen. Deze laatste begripsomschrijving komt geenszins overeen met de FI-raceboten, zodat noch het koninklijk besluit van 15 maart 1966 naar de letter, noch het koninklijk besluit van 4 augustus 1991 naar de geest op deze wedstrijd van toepassing kan zijn.

Het koninklijk besluit van 15 november 1935 op de binnenscheepvaart bepaalt in artikel 59 daarentegen wel dat alle snelheidswedstrijden tussen motorvaartuigen verboden zijn, terwijl het koninklijk besluit van 4 augustus 1991 nergens, ook niet artikel 31, over snelheidswedstrijden spreekt. Derhalve mag worden aangenomen, dat mutatis mutandis het koninklijk besluit van 15 november 1935 voor de FI-snelheidswedstrijden als voorbeeld gesteld mag worden.

Verder blijken de FI-wedstrijden strijdig te zijn met een groot aantal bepalingen uit het koninklijk besluit van 4 augustus 1981, als de artikelen 5 paragraaf 1, artikelen 7, 9, 21, paragraaf 2 en artikel 37. Immers, de kustvisserij wordt gehinderd, er blijken olielozingen te zijn, de hoge snelheid, de geluidsemmissie, de uitrusting van de raceboten en de aanduidingen blijken niet

conform met het koninklijk besluit. Ten slotte blijken ook de Vlarem II-reglementeringen, en met name de artikelen 15, 654 en 655 niet **te** worden gerespecteerd. Het is dan ook zonder meer duidelijk, dat de rechtsgrond voor de toelating van het WK F1 zeer aanvechtbaar is, terwijl een aantal vaststellingen strijdig zijn met het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 en met Vlarem II.

Graag had ik vernomen :

1. of de toelating voor het WK F1 offshore enkel werd gegeven voor 1992 of voor 4 jaar tegelijk ;
2. welke juridische onderzoeken aan deze toelating zijn voorafgegaan, gelet op de lacune in de wet ;
3. op welke juridische begripsomschrijvingen de minister zich steunt om **F1-raceboten** wettelijk als pleziervaartuigen te beschouwen en als dusdanig de toelating te verlenen ;
4. of met de kustvissers contact werd opgenomen om het economisch impact te onderzoeken, en zo ja, wat daarvan de conclusies waren ;
5. of er processen-verbaal werden opgesteld op basis van de overtredingen van het koninklijk besluit van 4 augustus en de Vlarem-II-reglementering, en zo neen, waarom dit niet is gebeurd ;
6. wat de voorwaarden waren die de nautisch directeur van het Loodswezen heeft gesteld om de vergunning toe te kennen, of de naleving ervan werd gecontroleerd, en zo ja, wat daarvan de resultaten waren ;
7. of de minister, in de gegeven omstandigheden, het niet nodig acht een breed overleg met de visserij en de milieudiensten te organiseren, om het impact op milieu en visserij te evalueren of een MER te laten opmaken ?

Antwoord

De toelating tot de organisatie van een wedstrijd op zee wordt inderdaad, wat althans de bevoegdheid van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen, dienst der Kusthaven betreft, afgeleverd op basis van artikel 31 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981.

Het koninklijk besluit van 15 maart 1966 op pleziervaartuigen is niet van toepassing.

Voormeld artikel 31 bepaalt dat met het oog op de veiligheid van de scheepvaart geen wedstrijden en sport- of ontspanningsactiviteiten in groepsverband in de Belgische territoriale zee gehouden of verricht mogen worden zonder toelating van de nautische directeur van de dienst van het Loodswezen. Of deze activiteiten met pleziervaartuigen of andere vaartuigen worden georganiseerd heeft geen belang. Zelfs zwemwedstrijden in zee kunnen slechts worden ingericht met toelating van de nautische directeur.

De toelating die voor de wedstrijd 1993 werd afgeleverd, is zoals trouwens ook voor 1992, eenmalig.

De dienst der Kusthavens heeft geen enkele verbintenis aangegaan voor 1994 en 1995.

Re verleende vergunning bevat, benevens de voorwaarden gesteld door de nautische directeur van het

Loodswezen, ook een aantal bepalingen in verband met het gebruik van de infrastructuur, die eveneens onder de bevoegdheid van de dienst der Kusthaven valt. Eén van deze voorwaarden is dat de vergunninghouder, met name de v.z.w. Belgian Offshore Racing Association, onverminderd de toelating van de dienst der Kusthavens, de nodige toelatingen moet verkrijgen van alle andere openbare besturen en instellingen die bij deze zaak betrokken kunnen zijn (Aminal enzovoort).

Eventuele overtredingen in verband met de Vlarem-wetgeving dienen dan ook door deze diensten te worden vastgesteld.

Het koninklijk besluit van 15 november 1935 op de binnenscheepvaart is, gelet op hetgeen hiervoor werd uiteengezet, in geen geval van toepassing.

In verband met het hinderen van de kustvisserij kan in vermelden dat er overleg is geweest met deze sector. Op de vele overlegvergaderingen voorafgaand aan de wedstrijden, werden immers telkens afgevaardigden van de kustvisserij uitgenodigd.

In de zone waar de wedstrijd wordt gehouden, wordt er bovendien op het betrokken tijdstip van het jaar door geen enkele kustvisser intensief gevist.

Tot besluit kan dan ook gesteld worden dat de organisatoren een rechtsgeldige vergunning hadden, en alle voorwaarden van de vergunning van mijn administratie, strikt hebben nageleefd.

Vraag nr. 143 van 3 september 1993 van de heer A. SCHELLENS

Beschermde monumenten op grondgebied Aarschot — Subsidies

Welke monumenten en landschappen op het grondgebied van Aarschot worden er beschermd ?

Welke subsidies werden er in de afgelopen drie jaar gegeven voor de restauratie van de beschermde gebouwen in Aarschot ?

Antwoord

1. Beschermingen :

Aarschot

Dorps- en Stadsgezichten

- Haterbeekstraat 90 : hoeve Speelhoven en onmiddellijke omgeving (13 maart 1979)
- 's Hertogenmolens en onmiddellijke omgeving (11 november 1986)

Landschappen

- Natuurgebied Achter Schoonhoven (6 oktober 1980)

Monumenten

- Onze-Lieve-Vrouwkerk (25 maart 1938)
- Oud begijnhof (31 juli 1936)
- Aurelianustoren (31 juli 1936)
- De Drossaerde, thans stadshuis (31 juli 1936 — koninklijk besluit 29 januari 1952)
- Sint-Rochustoren (deel van het stadshuis) (25 maart 1938)
- Demerstraat 1 : 's Hertogenmolens (glasmolen en watermolen) omvattende woonhuis ; sluizen-

gedeelte (met inbegrip van 3 turbines met toebehoren voor de regeling) ; sluiswerk en ophaalsysteem, maal- en lossluizen en werkplaatsen (zijnde 3 zolders met inbegrip van interieur) (11 september 1986)

- Grote Markt : monumentale pomp (7 december 1959)
- Haterbeekstraat 90 : hoeve Speelhoven (met bijgebouwen) (13 maart 1979)

Gelrode

Monumenten

- Sint-Corneliuskerk : orgel (23 januari 1981)
- Houten windmolen op de Hondsheuvel (4 april 1944)

Langdorp

Dorps- en stadsgezichten

- Heimolen met omgeving (1 juli 1987)

Monumenten

- Heimolen (houten windmolen) op de Molenheide (4 april 1944)
- Sint-Pieterskerk : orgel (23 januari 1981)

Langdorp (Wolfsdonk)

Monumenten

- Sint-Antoniuserkerk : orgel (15 oktober 1974)

Rillaar

Dorps- en stadsgezichten

- Dorpskern en huisgevels gelegen op de grens van het dorpsgezicht (4 januari 1980)
- Watermolen Te Leefdaal en onmiddellijke omgeving (11 december 1980)

Landschappen

- Leefdaal – molen met omgeving (10 juni 1977)

Monumenten

- Molenhuis van de watermolen Leefdaal met inbegrip van het lopendwerk, het sluiswerk, de verharde beddingen en de oevers (watermuren) (11 december 1980)
- Dorp 103-105 : dubbel huis met café De Zwaan (4 januari 1980)

2 Subsidies en premies :

Vastleggingen 1991 Aandeel gewest

Sint-Pieterskerk in Langdorp : orgel	5.795.116 frank
Sint-Pieterskerk in Langdorp : doksaal	622.318 frank
Molen in Rillaar :	3.705.888 frank

Vastleggingen 1992
geen

Vastleggingen 1993

— Sint-Pieterskerk in Langdorp : verhoging	296.315 frank
— Molen in Rillaar (afrekening) :	445.685 frank

Vraag nr. 144 van 7 september 1993 van de heer M. CAPOEN

Regionale luchthavens — Milieuhinder

De strategie voor de verdere ontwikkeling van de regionale luchthaven Oostende leidt naar verluidt ook tot besprekingen tussen diverse partijen om tot een gecoördineerde aanpak te komen ter bestrijding van milieuhinder die luchthavenverkeer mee kan brengen.

1. Kan de minister deze besprekingen bevestigen ? Welke partijen nemen er aan deel ?
2. Wat is de precieze inhoud van de besprekingen ? Welke milieuvraagstukken komen er aan bod ? Welke oplossingen worden voorgesteld ?
3. Zijn dergelijke besprekingen ook aan de gang voor de regionale luchthavens Deurne en Wevelgem ? Wat zijn de resultaten van die besprekingen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Antwoord

1. Op 1 december 1992 had een vergadering plaats van het overlegorgaan luchthaven Oostende waarop voornamelijk de inhoudelijke thema's voor het uitwerken van een milieu-convenant werden besproken. De uitwerking van dergelijk convenant was binnen het overlegorgaan overeengekomen in het kader van de geplande uitbreiding met een luchthavengebonden industriezone ten zuidoosten van de startbaan. De thema's werden voorgesteld door de bevoegde dienst Geregeld Vervoer en Regionale Luchthavens bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur. Deze aandachtspunten werden nadien, rekening houdend met de reacties van het overlegorgaan, meer in detail bestudeerd. Het betreft steeds voorstellen van realistische maatregelen om de economische leefbaarheid van de luchthaven te verzoenen met de omgevingseisen, inzake de beperking van de lawaaihinder van het vliegtuigverkeer. Het overlegorgaan luchthaven Oostende verenigt alle bij het luchthavengebeuren betrokken partijen alsook de milieuverenigingen. Deze laatste hebben ten aanzien van het convenant een adviserende functie.
2. De aspecten die hierbij aan bod komen houden verband met de ruimtelijke ordening in de omgeving van de luchthaven, de wijze van inplanting van bedrijfsgebouwen aan de rand van het luchthaventerrein, de keuze van de uitvliegroutes, de beperking van het nachtverkeer en het uitvoeren van oefenvluchten. De resultaten van dit onderzoek zullen in het najaar opnieuw aan het overlegorgaan worden voorgelegd.
3. Het overlegorgaan voor de luchthaven Antwerpen hield een laatste vergadering op 11 september 1991. Niettemin werden sindsdien tal van maatregelen genomen om de milieuhinder op en rond deze lucht-

haven te beperken zoals de aanpassing van de vlieg-circuits, het verbod op het zweefvliegen, het verbod van acrobatievluchten, het maximaal toelaten van 2 vliegtuigen per uur in circuits bij het uitvoeren van doorstartoefeningen. Intussen kreeg mijn administratie de opdracht een nieuwe vergadering van het overlegorgaan luchthaven Antwerpen voor te bereiden.

4. Het intercommunaal vliegveld van Wevelgem valt niet onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

**Vraag nr. 146
van 16 september 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

Suggesties van Internationale Maritieme Organisatie — Gevolg

Enige maanden geleden had voor de Vlaamse kust een scheepsongeval plaats tussen een Britse tanker en een Panamees vrachtschip, waarbij negen mensen het leven verloren.

Kan de minister zeggen of dit enig gevolg heeft gehad met betrekking tot de suggestie die de Internationale Maritieme Organisatie jaren terug formuleerde en waarbij aan gescheiden vaarroutes werd gedacht evenals aan een meer noordelijke situering van het loodsstation ?

Antwoord

Het scheepsongeval waarnaar het lid verwijst, is de aanvaring op 3 juni 1993 tussen het Panamees schip Western Winner en het Bermudaanse schip British Trent ter hoogte van de SW-Akkaert-Goei op 20 km ten noordwesten van Oostende.

Het is niet de IMO (International Maritime Organisation) maar wel het nationale bestuur van het Zeewezen en van de Binnenvaart dat plannen voor een verlegging van het loodsstation had uitgewerkt. Deze plannen werden uiteindelijk niet uitgevoerd.

De veiligheid van de scheepvaart voor de Vlaamse kust in het algemeen en om en rond het loodsstation Wandelaar in het bijzonder, zijn het voorwerp van voortdurende zorg en evaluatie. Regelmatig, en trouwens ook nog deze maand, wordt hierover door de verantwoordelijke diensten en deskundigen overleg **gepleegd**. Ook het zee- en kustloodsenpersoneel levert hierin een belangrijke bijdrage.

Het is niet mogelijk te verzekeren dat de huidige positie van het loodsstation de ideale lokatie is. Er zijn drie mogelijkheden, waaronder een meer noordelijke situering, die echter alle voor- en nadelen hebben. Dit is trouwens de reden waarom men tot op heden de huidige lokatie steeds heeft behouden.

De gescheiden vaarroutes zijn daar waar mogelijk gerealiseerd. In oostelijke richting, is tussen Zeebrugge en Vlissingen rede deze mogelijkheid ingevolge de vaarwegconfiguratie niet aanwezig. Deze doortrekken naar het westelijk uiteinde van het loodsgebied zou het uitleggen van een tweede loodsvaartuig vergen.

Het idee om een tweede loodsvaartuig te gebruiken, werd een twintigtal jaren geleden reeds onderzocht, doch weer verlaten omdat, door de toename van de afmetingen van de schepen, deze in aantal vermindere. Het Nederlandse loodswezen dat destijds voor de Noordpost deze maatregel wel had genomen, heeft een tijd geleden het tweede loodsvaartuig Steenbank teruggetrokken.

Scheepvaart in het algemeen en het loodsen van schepen in het bijzonder zijn ook menselijke activiteiten en noch de inzet van alle mogelijke technische middelen noch een bestendige controle kunnen een menselijk falen niet steeds uitsluiten. Het Vlaamse Gewest neemt, waar nodig samen met Nederland, alle mogelijke maatregelen om de veiligheid zoveel mogelijk te verzekeren.

W. DE MEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 97
van 27 september 1993
van de heer J. DE ROO**

Rusthuizen en serviceflats arrondissement Gent-Eeklo — Aanvragen

Graag had ik van de minister antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Hoeveel rusthuisbedden en serviceflats zijn er in het arrondissement Gent-Eeklo aangevraagd ?
2. Hoeveel rusthuisbedden en serviceflats werden er principieel toegekend ?
3. Hoeveel werden er reeds definitief toegezegd ?
4. Waar zijn deze aanvragen gesitueerd ?
5. Over welke bezetting gaat het ?
6. Wat is de stand van zaken van de dossiers ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, dat met ingang van 10 februari 1993 de besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 en 27 februari 1991 vervangt, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.000 wooneenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiëring van bejaardenvoorzieningen in het arrondissement Gent-Eeklo geeft dit volgende stand van zaken :

- a. aangevraagde principiële toezeggingen :

rusthuizen : 5 projecten met 381 wooneenheden
serviceflatgebouwen : 17 projecten met 532 wooneenheden

Daar het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijke kader een subsidiëringstoelage kan worden verleend (5.000 wooneenheden en 5.000 woongelegenheden) bereikt is, kan aan deze aanvragen geen gunstig gevolg gegeven worden.

b. verleende principiële toezeggingen :

rusthuizen : 15 projecten met 898 woongelegenheden
serviceflatgebouwen : 29 projecten met 921 wooneenheden

c. definitief toegezegde projecten (goedgekeurde voorontwerpen ontwerpen van financieringsovereenkomst) :

rusthuizen : 6 projecten met 382 woongelegenheden
serviceflatgebouwen : 18 projecten met 574 wooneenheden

Overzichtslijsten met betrekking tot deze drie categorieën van projecten met onder andere vermelding van de inplantingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van deze dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 98
van 30 september 1993
van de heer J. VANDE LANOTTE

Duinengebied Georges Theunis in Oostduinkerke — Erkenning als natuurreservaat

De Home Georges Theunis staat sinds enige tijd te verkrotten te midden een rijk duinengebied. In dat gebied zijn een aantal planten aanwezig die uiterst zeldzaam zijn geworden. Milieuverenigingen dringen sinds geruime tijd aan op het omvormen van dit gebied tot Staatsnatuurreservaat. Naar verluidt is daartoe gewoonterechtelijk het akkoord van de eigenaar — in dit geval vertegenwoordigd door de minister van Financiën — nodig.

Heeft de minister van de minister van Leefmilieu al een voorstel tot erkenning als natuurreservaat ontvangen en heeft de minister er als eigenaar bezwaar tegen dat het gebied rond de Home Georges Theunis als natuurreservaat wordt erkend ?

Wat de Home Theunis zelf betreft wil ik graag de stand van zaken betreffende een eventuele verkoop aan het Mina-fonds of aan een ander instantie weten.

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat ik weldra een voorstel met betrekking tot de nieuwe bestemming van het domein Georges Theunis zal voorleggen aan de Vlaamse regering. De Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu heeft zijn interesse laten blijken voor het domein (het complex en de duinen). Volgens het voorstel zou het domein aan het bestuur Natuurbehoud en -Ontwikkeling worden overgedragen mits compensatie via de kredieten bestemd voor de verwerving van natuurgebieden, op basis van de gebruikelijke grondprijzen voor natuurgebieden.

Vermits de bevoegdheid van andere ministers zijdelings betrokken is (beschermd landschap en zone voor

openbaar nut en gemeenschapsvoorzieningen met na-bestemming natuurgebied of natuurreservaat volgens het gewestplan) wordt de overdracht aan het bestuur Natuurbehoud en -ontwikkeling principieel ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Zodra het domein wordt overgedragen valt het beheer ervan, ingevolge artikel 12, 8° van het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 1992 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor het leefmilieu.

Vraag nr. 100
van 6 oktober 1993
van de heer L. GOUTRY

Vlaams Fonds — Aanvragen voor sociale hulp

Binnen de opdrachten van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap, zijn de tegemoetkomingen voor sociale en materiële hulp een belangrijk middel om de integratie te bevorderen.

In het licht van de toepassing van het Executievebesluit van 31 juli 1992, wens ik van de minister het volgende te vernemen.

1. Hoeveel aanvragen voor sociale hulp werden er bij het Vlaams Fonds ingediend voor de periodes 1 januari 1992 — 31 december 1992 en 1 januari 1993 — 1 juli 1993 ?
2. In verband met deze vragen, hoeveel principiële en uiteindelijke beslissingen werden er door het Vlaams Fonds genomen, uitgesplitst volgens het aantal maanden dat verliep na de aanvraag en de uiteindelijke definitieve beslissing en uitgesplitst volgens positieve en negatieve beslissingen ?
3. Wat is de financiële weerslag voor 1992 en 1993 (tot 31 juli 1993) ?

Antwoord

1. Wat het aantal ingediende aanvragen betreft werd vastgesteld dat in de periode van 1 april 1992 tot 30 juni 1993 circa 2.900 vragen op het vlak van materiële bijstand werden gericht tot het Vlaams Fonds volgens de vanaf 1 april 1992 ingevoerde toegangsprocedure tot deze instelling.
2. Op 30 juni 1993 waren er 2.095 beslissingen over de tenlasteneming op dit terrein betekend aan de aanvragers, waarvan 1.700 gunstige, 185 ongunstige en 210 gedeeltelijk gunstige en gedeeltelijk ongunstige beslissingen.

Volgens de bepalingen van het decreet van 27 juni 1990 moet de Provinciale Evaluatiecommissie binnen de twee maanden na het indienen van een aanvraag een integratieprotocol opstellen. Op grond hiervan moet het Vlaams Fonds binnen de dertig dagen daaropvolgend een beslissing over de tenlasteneming betekenen. Op het vlak van de individuele materiële bijstand kunnen de gunstige beslissingen slechts voor een minderheid van de gevallen als definitief worden beschouwd. Meestal is nog een nader onderzoek nodig om de concrete tenlastene-

ming vast te stellen uitgaande van de criteria, modaliteiten en bedragen bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1992. Bovendien moeten bij het afronden van dat onderzoek bepaalde dossiers nog worden voorgelegd aan de raad van bestuur van het Vlaamse Fonds.

In een meerderheid van gevallen ontvangt de aanvrager dus een aansluitende beslissing met concrete aanduidingen over de eventuele tegemoetkomingen waar hij aanspraak kan op maken. De periode die **verloopt** tussen de principiële en de aansluitende beslissing hangt van diverse factoren af : het vervolledigen van het dossier (het opvragen van de benodigde documenten), de complexiteit van de aanvraag (bijvoorbeeld in het geval van een aanpassing van de woning), het eventuele voorleggen aan de raad van bestuur enzovoort. Op 30 juni 1993 waren er 681 gunstige aansluitende beslissingen betekend door het Vlaams Fonds, en 108 ongunstige.

3. In 1992 werden door de provinciale afdelingen van het Vlaams Fonds betalingsopdrachten voor individuele materiële bijstand uitgeschreven voor een totaal bedrag van 154.008.649 frank.

Voor de eerste helft van 1993 belooft het overstemmende bedrag 60.437.092 frank. Deze bedragen betreffen echter niet alleen de aanvragen die vanaf 1 april 1992 werden ingediend, maar voor een deel ook aanvragen van vóór die datum.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 132
van 11 oktober 1993
van de heer J. DE MOL

Bestuur Ruimtelijke Ordening — Afschaffing van de functie inspecteur-generaal

We vernemen dat de huidige inspecteur-generaal (in het huidige organogram bestuursdirecteur genoemd) van het bestuur Ruimtelijke Ordening, weldra met pensioen gaat. De functie van de inspecteur-generaal zou met ingang van 1 januari 1994 worden afgeschaft. Niettegenstaande de afschaffing van deze functie doet het gerucht de ronde dat de Vlaamse regering toch nog iemand in deze functie zou willen benoemen.

1. Is het juist dat de functie van inspecteur-generaal wordt afgeschaft vanaf 1 januari 1993 ?
2. Wanneer wordt de functie van inspecteur-generaal vacant ?

3. Is de procedure reeds gestart om iemand te benoemen in deze functie die weldra wordt afgeschaft ?
4. Is het juist dat de regering toch nog wenst te benoemen voordat de functie op 1 januari 1994 wordt afgeschaft ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 133
van 13 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaams Gewest — Gadgets

Het valt geregeld op dat kabinetsmedewerkers, leden van de administratie en anderen beschikken over gadgets van het Vlaamse Gewest. Ik denk onder meer aan horloges, aktentassen, kogelpennen, speldjes enzovoort.

Kan de minister mij een overzicht geven van wat in dat verband zoal beschikbaar is, welke bedragen er hiervoor sedert 1990 werden uitgetrokken en voor wie de voorwerpen bestemd zijn ?

Op welke wijze worden de bestellingen toegewezen ?

Gaat het om steeds verschillende firma's ?

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGHEDE

Vraag nr. 402
van 4 oktober 1993
van de heer J. DE ROO

Aanleg fiets- en wandelpaden arrondissement Gent-Eeklo — Stand van zaken

Volgens het Vlaams regeerakkoord zal er een actieprogramma worden gestart met het oog op de aanleg van fiets- en wandelpaden in groene zones, onder meer bij de herwaardering van oude spoorweg- en trambeddingen.

1. Hoeveel fiets- en wandelpaden werden er intussen al aangelegd in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Waar werden ze aangelegd ?
3. Hoeveel zijn er al voor 1993-1994 en 1995 gepland in het arrondissement Gent-Eeklo ? Waar ? Wat is de kostprijs ?

Vraag nr. 403
van 5 oktober 1993
van de heer F. VERGOTE

Mini-decreten ruimtelijke ordening — Verlening bouwvergunningen

Door de mini-decreten van 23 juni 1993 tot wijziging van de stedenbouwwet werden alle afwijkingsmogelijkheden van het gewestplan opgeheven.

Bijgevolg kunnen de gemeentebesturen geen vergunning meer verlenen waarbij men afwijkt van het gewestplan (zogenaamde opvulregel, uitbreiding in zonevreemd gebied).

De situatie kan zich voordoen dat een gunstig advies om te bouwen werd afgegeven door de gemachtigde ambtenaar vóór de datum van inwerkingtreding van één der bovenvermelde minidecreten, doch dat er geen bouwvergunning kon worden verleend voor die datum.

Dit is mogelijk indien het advies van het bestuur van Bruggen en Wegen op zich laat wachten. Het gemeentebestuur kan immers geen vergunning tot bouwen verlenen vooraleer het gunstig advies van bestuur van Bruggen en Wegen in haar bezit is.

In een parlementaire vraag nummer 328 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 19 van 23 augustus 1993, blz. 984) bevestigde de minister dat het stedenbouwkundig attest nummer 2 juridische waarde behoudt en zodoende kan een gunstig advies van de gemachtigd ambtenaar worden verleend op basis van een stedenbouwkundig attest nummer 2.

Aangezien een bouwvergunning door het gemeentebestuur kan worden gegeven indien een gunstig advies van de gemachtigd ambtenaar is verleend op basis van een stedenbouwkundig attest nummer 2, kunnen mijns inziens a fortiori de gemeentebesturen een bouwvergunning verlenen na een gunstig advies van de gemachtigd ambtenaar, niettegenstaande de bovenvermelde mini-decreten reeds in werking zijn getreden.

Een concreet voorbeeld : een bouwaanvraag wordt ingediend waarop de zogenaamde opvulregel van toepassing is.

Op 16 juli 1993 geeft het college van burgemeester en schepenen een gunstig advies dat op 16 augustus 1993 door een gunstig advies van de gemachtigd ambtenaar wordt gevolgd. Op 24 augustus 1993 treedt het decreet tot aanvulling op de wet van 29 maart 1962 in werking en slechts op 20 september 1993 geeft het bestuur der Bruggen en Wegen gunstig advies.

Graag vernam ik van de minister of in onderhavig geval een bouwvergunning kan worden verleend door de gemeentebesturen nadat een gunstig advies is gegeven door de gemachtigd ambtenaar en hoewel het mini-decreet al in werking is getreden.

Vraag nr. 404
van 6 oktober 1993
van mevrouw M. VOGELS

Kapreglementen en verkavelingsverordeningen — Stand van zaken

Een aantal jaren geleden heeft de gemeenteraad van

Brecht het kapreglement en verkavelingsverordening goedgekeurd.

Wegens de onduidelijke toestand ter plaatse kreeg ik graag de stand van zaken omtrent deze dossiers.

Kan de minister me eveneens een overzicht geven van de kapreglementen in behandeling ? Wanneer kunnen beslissingen worden verwacht ?

Vraag nr. 405
van 8 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 131
 van 8 oktober 1993
 van de heer M. Capoen
 Blz. 56

Vraag nr. 406
van 11 oktober 1993
van mevrouw M. VOGELS

Openbaar onderzoek bouwaanvragen — 40 meter hoge pylonen

Het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen stelt in artikel 3 punt 9 dat een openbaar onderzoek vereist is wanneer op minder dan 4 meter van de perceelsgrenzen pylonen voor een zend- of ontvangstmast met een hoogte van 15 meter of meer worden opgericht. Dit zeer soepele besluit geeft momenteel aan Belgacom een vrijgeleide om naar eigen goeddunken overal in Vlaanderen 40 meter hoge pylonen te zetten voor het digitale mobilfoonnet GSM. Er is geen openbaar onderzoek en ook de gemeente wordt niet geraadpleegd over de meest optimale vestigingsplaats zodat deze pylonen worden neergezet waar het voor Belgacom het beste uitkomt.

Waarom wordt, gezien het milieu-effect en de ruimtelijke impact, geen voorafgaand openbaar onderzoek gevraagd voor het plaatsen van 40 meter hoge pylonen ?

Vraag nr. 407
van 11 oktober 1993
van de heer J. DE MOL

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 132
 van 11 oktober 1993
 van de heer J. De Mol
 Blz. 66

Vraag nr. 408
van 12 oktober 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Logistiek Park in Zandvliet — Stand van zaken

De Vereniging van de Industriële Bedrijven van Noord-Antwerpen (VIBNA) heeft zich uitgesproken tegen de aanleg van een Logistiek Park in Zandvliet. Dit zou de leefbaarheid van de polderdorpen aantasten. Dit argument is ook naar voren gehaald door inwoners van die dorpen zelf en door milieugroepen.

1. Hoe beoordeelt de minister dit argument ?
2. Wat is de precieze stand van zaken van dit dossier ?

Vraag nr. 410
van 15 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bruggen en wegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Elektricitets- en electronicawerken

Graag had ik van de minister een overzicht gekregen van de werken die worden gepland en zullen worden uitgevoerd in de loop van 1993 in verband met wegverlichting, verlichting van bruggen en verkeerssignalisatie in het arrondissement Halle-Vilvoorde. Kan hierbij datum van de aanvraag van de werken, aanbestedingsbedrag, aanbestedingsdatum, geplande termijn voor uitvoering en vermoedelijke aanvangs- en einddatum opgegeven worden ?

Vraag nr. 411
van 15 oktober 1993
van de heer J. GABRIELS

Tijdschrift Vlaanderen in Beweging — Oplage

Het tijdschrift Vlaanderen in Beweging, uitgegeven door het kabinet van de minister, is aan de derde uitgave toe. Bij het verschijnen van het eerste nummer heb ik de minister een aantal vragen over dit blad gesteld, vraag nr. 178 van 4 maart 1993 (Vragen en Antwoorden Vlaamse Raad 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 592).

Uit de antwoorden kon ik afleiden dat dit tijdschrift op 20.000 exemplaren wordt verspreid. Met de doelstelling voor ogen dat met Vlaanderen in Beweging het brede publiek dient te worden geïnformeerd over de visie, de doelstellingen en de aanpak van de minister, lijkt mij de oplage vrij beperkt.

1. Werd ooit overwogen om binnen het vooropgestelde budget een goedkoper tijdschrift uit te geven dat dan in een grotere oplage zou kunnen worden verspreid ? Of lag de oplage van 20.000 exemplaren reeds op voorhand vast ?
2. Aan welke belangrijkste instellingen en groepen wordt Vlaanderen in Beweging gestuurd ? Op basis van welke criteria is dit gebeurd ? Worden ook individueel geïnteresseerden in de gelegenheid gesteld dit blad te ontvangen ?

Vraag nr. 412
van 15 oktober 1993
van de heer E. BEYSEN

E 40 — Aanbrengen fluisterasfalt

Ik lees in de pers dat het ministerie van Openbare Werken pleit voor het weliswaar duurdere maar geluid-dempende fluisterasfalt bij het herstellen of aanleggen van wegen in de buurt van woonkernen.

Zo zou bij het herstellen van de E 40 meteen fluisterasfalt worden gegoten daar waar nodig. Het verschil met gewoon asfalt zou, vooral bij regenweer, zeer opvallend zijn.

1. Waar op de E 40 werd fluisterasfalt gegoten ? Over een totale lengte van hoeveel kilometer ?
2. Werd of wordt voor 1993 nog op andere plaatsen het aanbrengen van dit nieuwe procédé gepland ? Zo ja, waar ? Hoeveel kilometer in totaal ?
3. Welke plannen bestaan er om in 1994 fluisterasfalt aan te brengen ? Waar ? Hoeveel kilometer in totaal ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 198
van 7 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Radio Victoria in Halle — Storingen

Radio Victoria verzorgt voor de stad Halle en omliggende gemeenten lokale radio-uitzendingen sinds maart 1980.

Victoria is één van de eerste lokale radio's in het Vlaamse Gewest en de enige erkende radio in de stad Halle.

Victoria is er tot vandaag in geslaagd het hoofd boven water te houden en erkend te worden en te blijven zonder zich te binden aan één of andere politieke partij.

Victoria is ook regelmatig het slachtoffer geweest van wettelijke problemen en plagerijen zoals bijvoorbeeld : dossier niet in orde, geschapt van de lijst van erkende radio's, regelmatig moeten veranderen van frequentie, storingen van de uitzendingen door Brusselse of Waalse radio's..

Sedert begin juli 1993 worden de uitzendingen gestoord door France Info, een Franse zender die vanuit Noord-Frankrijk op precies dezelfde frequentie uitzendt.

1. Radio Victoria diende officieel klacht tegen de storingen van hun uitzendingen bij de bevoegde ministeries. Is de minister op de hoogte van deze klacht en is er reeds gevolg gegeven aan deze klacht ?

2. Kan de minister mij een stand van zaken inzake dit dossier mededelen ?
3. Welke concrete maatregelen wenst de minister te nemen om de storingen van de uitzendingen van Victoria door buitenlandse zenders, Brusselse en Waalse zenders ongedaan te maken ?

Vraag nr. 200
van 8 oktober 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Franstalige reclame in Ternat — Maatregelen

Langs de Assesteenweg in Ternat werden een aantal Franstalige reclameboodschappen aangebracht. Een aantal van deze aanplakbrieven waren afkomstig van de firma GB. Bij de andere aanplakbrieven kon niet worden opgemaakt om welke firma het ging.

Kan de minister mij meedelen :

1. of hij op de hoogte is van die aangelegenheid (graag een stand van zaken inzake dit dossier) ;
2. of men ondertussen de naam van de tweede firma heeft kunnen achterhalen ;
3. welke maatregelen hij wenst te nemen tegen de overtreders van de taalwetgeving in Vlaanderen ?

Vraag nr. 202
van 15 oktober 1993
van de heer M. CAPOEN

Sociaal toerisme — Toegankelijk maken

Van 14 tot 16 oktober 1993 loopt in Brussel, in EG-verband, een internationaal congres rond het thema jeugd en sociaal toerisme.

Op het congres zal Karel De Meulemeester, bestuurder van de VTB-VAB en van het VCGT, een pleidooi houden voor toegankelijk toerisme. Met die term beoogt hij niet alleen de vervanging van de term sociaal toerisme (omdat niemand er nog aan twijfelt dat het op vakantie kunnen gaan een voor iedereen maatschappelijk verworven recht is). Hij wil bovendien ook benadrukken dat thans de mogelijkheden moeten worden gecreëerd opdat iedereen van dat recht gebruik zou kunnen maken. Ondanks het bestaan van de sociaaltoeristische sector voor maatschappelijk zwakkeren is het inderdaad niet evident dat alle mensen uit die bevolkingsgroepen van sociaal toerisme kunnen genieten, denken we aan de rolstoelgebruikers in het bijzonder. Vandaar dus het streven om na de verwezenlijking van het sociaal toerisme, dat toerisme thans ook toegankelijk te maken.

Een cruciale vraag is bij voorbeeld : hoe maken we een hotel, een trein, een vliegtuig, een museum, een strand enzovoort toegankelijk voor maatschappelijk zwakkeren, voor bejaarden, rolstoelgebruikers enzovoort ?

Enkele concrete voorbeelden om sociaal toerisme toegankelijk te maken : het invoeren van een Europees jongerenpaspoort met infobrochure tegen 1995, een

aanmoedigingsprijs voor een toonaangevend project vanaf 1995, toelagen voor bewezen aanpassingswerken in hotels, de invoering van een soort sterrenstelsel voor bussen en hotels die beantwoorden aan bepaalde toegankelijkheidsnormen enzovoort.

1. Wat is de mening van de minister over de introductie van de term toegankelijk toerisme ?
2. Kan de minister de visie van de heer De Meulemeester bijtreden ? Welke initiatieven neemt hij daartoe ? Op het congres ? Na het congres ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 258
van 11 oktober 1993
van de heer J. DE MOL

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Vraag nr. 132
 van 11 oktober 1993
 van de heer J. De Mol
 Blz. 66

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 149
van 13 oktober 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlandse handel — Vertegenwoordigers in Zuid-Afrika

Na de regionalisering van de handelsattachés ziet het er naar uit dat de enige Vlaamse economische vertegenwoordiger in Zuid-Afrika zich in Kaapstad zal bevinden. Enige jaren terug telde de handelsdienst nog twee handelsattachés in Johannesburg en een handelssecretaris te Kaapstad. Het economische zwaartepunt is zeker meer in Johannesburg dan in Kaapstad gesitueerd.

Kan de minister mij meedelen of hij reeds beslissingen heeft genomen omtrent het aantal economische vertegenwoordigers in Zuid-Afrika ?

Meent hij ook dat bij voorrang een handelsdienst in Johannesburg moet worden uitgebouwd ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 102
van 15 oktober 1993
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUS-
SCHE

OCMW's — Onduidelijkheid inzake CAO lokale bestu-
ren

De nieuwe CAO voor de lokale besturen schept onduidelijkheid op het veld. Kan de minister hierin enige klaarheid scheppen ?

1. Dient een dagelijks verantwoordelijke van een rusthuis, waarvan in de aanwervingsvoorwaarden universitair onderwijs wordt vereist, de weddeschaal AV te genieten of de weddeschaal A ?

Voor de dagelijks verantwoordelijke van een rusthuis, waarvan de aanwervingsvoorwaarden HOBU (hoger onderwijs buiten universiteit) wordt gevraagd, lijkt het geen probleem : men zal de BV-schalen toekennen. Motivatie : de B-schalen worden toegekend aan de houders van een diploma HOBU en specifiek voor de leidinggevenden (bijvoorbeeld hoofdverpleegkundigen) met een diploma HOBU in de verzorgingsinstellingen, wordt de BV-schaal toegekend.

2. Vraag blijft of voor de betrekkingen waarvoor een universitaire opleiding wordt gevraagd eveneens de regel geldt : voor alle betrekkingen die niet met verzorgingsinstellingen te maken hebben de A-schaal gaande van A1 tot A10 en voor alle betrekkingen voor universitaires in verzorgingsinstellingen, de toekenning van de AV-schaal gaande van AV1 tot AV4.
3. Moet worden gesteld dat universitaires, verantwoordelijk voor een rusthuis, en gesteld als voorwaarde in de aanwerving, altijd de AV-schalen dienen te krijgen ? Wanneer wel ? Wanneer niet ?

Vraag nr. 103
van 15 oktober 1993
van mevrouw S. CREYF

Kasteel van Beaulieu in Machelen — Restauratie

Het kasteel van Beaulieu in Machelen werd in 1654 gebouwd in opdracht van de machtige familie Thurn und Taxi. In de loop der eeuwen veranderde het kasteel regelmatig van eigenaar om uiteindelijk in 1928 afgebroken te worden. Na de afbraak van één toren werden de slopingwerken stopgezet. In 1950 werd het in verval geraakte kasteel beschermd monument, waardoor het definitief van de slopingshamer gered werd. In 1980 kocht het ministerie van Nederlandse Cultuur het kasteel aan. Door de verschillende fasen van de staatsvorming is de Vlaamse overheid nu eigenaar van dit beschermd monument dat evenwel zwaar beschadigd is door het vrij spel van de natuurelementen en het vandalisme. In 1992 kwam het kasteel nog even in de aandacht van de media door de diefstal van vier historische houten panelen uit het plafond. De Vlaamse overheid heeft toen gereageerd door het dichtmetseten van de toegangen maar de aftakeling van dit beschermd monument blijft onverminderd doorgaan. Nochtans moet een eigenaar van een beschermd monument instaan voor de meest elementaire maatregelen zoals het herstellen van het dak, het dichtmaken van ramen en deuren enzovoort. In 1990 werden de restauratiekosten geraamd op 250 miljoen ; vandaag zal de overheid meer dan 300 miljoen nodig hebben om het monument te herstellen.

1. Heeft de Vlaamse overheid als eigenaar de intentie dit waardevol historisch en tevens beschermd monument te restaureren ?
2. Zo ja, wanneer kunnen de restauratiewerken starten ?
3. Welk budget staat ter beschikking om dit monument te restaureren ?
4. Welke directe maatregelen worden er genomen om verdere aftakeling te voorkomen ?
5. Waarom heeft de Vlaamse overheid in het verleden geen enkele maatregel genomen om het Beaulieukasteel te redden ? Zo heeft zij de restauratiekosten nodeloos opgedreven.
6. Wat is de uiteindelijke bestemming van het kasteel na de uit te voeren restauratie ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
131	△	08.10.1993	M. Capoen <i>Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen</i>	56
132	0	11.10.1993	J. De Mol <i>Bestuur Ruimtelijke Ordening — Afschaffing van de functie inspecteur-generaal</i>	66
133	0	13.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen <i>Vlaams Gewest — Gadgets</i>	66
134		14.10.93	H. Olaerts <i>Mergelwinning in Riemst (Limburg) — Overeenkomst cementindustrie en steenbakkerijen</i>	37
135		14.10.1993	H. Olaerts <i>Mergelwinning in Riemst (Limburg) — Ruil tegen leem</i>	38
136		14.10.1993	H. Olaerts <i>Mergelwinning in Riemst (Limburg) — Verdere afgraving</i>	38
1		21.10.1993	M. Didden <i>Decreet oprichting grindfonds — Stand van zaken</i>	39
5		27.10.1993	E. Van Vaerenbergh <i>Zuid-Pajottenland — Bedreiging door Euro-miljarden</i>	39
6		28.10.1993	F. Van den Eynde <i>Houding ten opzichte van Mobutu-regime — Politiek van Vlaamse regering</i>	40
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
300		04.10.1993	F. Caubergs <i>Stofhinder in Beringen — Vliegias</i>	40
301		04.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen <i>Sociale woningen — Controle bezit onroerende eigendommen in het buitenland</i>	42
302		06.10.1993	M. Vogels <i>Vlaamse huisvestingscode — Commissie</i>	42
304		08.10.1993	G. Vanleenhove <i>Vlaamse Milieumaatschappij — Verhuren van personeel aan Aquafin</i>	43
307		08.10.1993	L. Appeltans <i>Grondwaterbeheer — Fonds</i>	44
308		08.10.1993	L. Appeltans <i>Afgebakende waterwingebieden en beschermingszones — Aanduidingswijze</i>	44
309		11. 10.1993	M. Maertens <i>Waterbeheersing in het Blankaartbekken in Wouwen (Diksmuide) — Pompemaal op de Stenensluisvaart</i>	44
310		12.10.1993	M. Aelvoet <i>Milieuvergunning kleiduifschietstand in Hoegaarden — Illegale exploitatie</i>	45
311		12.10.1993	M. Aelvoet <i>Milieuvergunning NV Celis in Lubbeek — Stand van zaken</i>	46
312		13.10.1993	A. Denys <i>Milieuvoorwaarden hinderlijke inrichtingen — Gesloten varkenshouderij</i>	47

313	13.10.1993	J. De Meyer	<i>Mestactieplan — Overleg met federale minister van Landbouw</i>	47
314	13.10.1993	A. Schellens	<i>Sociale woningbouw in Vlaams-Brabant — Beschikbare kredieten en aanwending</i>	48
315	15.10.1993	H. Brouns	<i>Onbedekt stockeren van mest — Vliegenplagen</i>	49
1	19.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Chemisch afval in Hallembaye — Maatregelen</i>	50

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

402	0	04.10.1993	J. De Roo	<i>Aanleg fiets- en wandelpaden arrondissement Gent-Eeklo — Stand van zaken</i>	66
403	0	05.10.1993	F. Vergote	<i>Mini-decreten ruimtelijke ordening — Verlenging bouwvergunningen</i>	67
404	0	06.10.1993	M. Vogels	<i>Kapreglementen en verkavelingsverordeningen — Stand van zaken</i>	67
405	0	08.10.1993	M. Capoen	<i>Diensten Vlaamse Gemeenschap — Gebruik namen van deelgemeenten in adressen</i>	67
406	0	11.10.1993	M. Vogels	<i>Openbaar onderzoek bouwaanvragen — 40 meter hoge pylonen</i>	67
407	0	11.10.1993	J. De Mol	<i>Bestuur Ruimtelijke Ordening — Afschaffing van de functie inspecteur-generaal</i>	67
408	0	12.10.1993	H. Van Dierden	<i>Logistiek Park in Zandvliet — Stand van zaken</i>	68
409		12.10.1993	H. Van Dierden	<i>Antwerpse baan in Zandvliet — Onteigeningen</i>	50
410	0	15.10.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Bruggen en wegen in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Electriciteits- en elektronicawerken</i>	68
411	0	15.10.1993	J. Gabriels	<i>Tijdschrift Vlaanderen in Beweging — Oplage</i>	68
412	0	15.10.1993	E. Beysen	<i>E 40 — Aanbrengen fluisterasfalt</i>	68
		22.10.1993	J. Caudron	<i>Structuurplan Vlaanderen — Uitstel</i>	50

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

144	19.07.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VTM — Zendvergunning Wallonië</i>	57
177	14.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Studio Brussel-programma De tafel van Jo en Co — Beledigende uitlating</i>	57
181	16.09.1993	F. Van den Eynde	<i>Uitspraak BRTN-medewerker in weekblad — Politieke voor- of afkeur en neutraliteit</i>	58
184	17.09.1993	M. Logist	<i>Raad voor Cultuurbeleid — Adviesbevoegdheid</i>	58
186	17.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wereldomroep — Verstrekken Nederlandse taallessen</i>	59
187	20.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabeldecreet — Naleving door Coditel en Iverlek</i>	59

190		24.09.1993	M. Capoen	<i>Kabeldistributie van VTM en WTV in Komen — Initiatieven</i>	60
198	o	07.10.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Radio Victoria in Halle — Storingen</i>	68
200	0	08.10.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Franstalige reclame in Ternat — Maatregelen</i>	68
201		15.10.1993	P. Van Grembergen	<i>BRTN — Uitzendingen Kinderatelier</i>	51
202	0	15.10.1993	M. Capoen	<i>Sociaal toerisme — Toegankelijk maken</i>	69

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

255		04.10.1993	B. Vandendriessche	<i>Aanvraag studietoelagen — Aanslagbiljet</i>	52
257		08.10.1993	J. De Roo	<i>GIS- Vlaanderen — Advies wetenschappelijk comité</i>	52
258	0	11.10.1993	J. De Mol	<i>Bestuur Ruimtelijke Ordening — Afschaffing van de functie inspecteur-generaal</i>	69
259		12.10.1993	M. Vogels	<i>Onderwijs voor migranten — Besluit inzake zogenaamde neveninstromers</i>	53
260		13.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Homologatie buitenlandse diploma 's — Zuid-Afrika</i>	54
261		15.10.1993	P. Van Grembergen	<i>Pluralistische school — Beheersorgaan op lokaal vlak</i>	54
262		15.10.1993	D. Ramoudt	<i>Gemeenschapsonderwijs — Aankoop autobussen</i>	55

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

126		22.07.1993	L. Barbé	<i>V.z. w. 's, instellingen van openbaar nut en molens — Verhoogde restauratiepremies</i>	60
127		22.07.1993	L. Barbé	<i>Restauratiepremie — Toekenning aan particulieren</i>	61
132		29.07.1993	M. Maertens	<i>WK offshore voor FI-raceboten in Oostende — Rechtsgrond</i>	61
143		03.09.1993	A. Schellens	<i>Beschermde monumenten op grondgebied Aarschot — Subsidies</i>	62
144		07.09.1993	M. Capoen	<i>Regionale luchthavens — Milieuhinder</i>	63
146		16.09.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Suggesties van Internationale Maritieme Organisatie — Gevolg</i>	64
149	0	13.10.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Buitenlandse handel — Vertegenwoordigers in Zuid-Afrika</i>	69
2		21.10.1993	M. Capoen	<i>Duinendecreet — Interpretatie</i>	56

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

97		27.09.1993	J. De Roo	<i>Rusthuizen en serviceflats arrondissement Gent-Eeklo — Aanvragen</i>	64
98		30.09.1993	J. Vande Lanotte	<i>Duinengebied Georges Theunis in Oostduinkerke — Erkenning als natuurreservaat</i>	65

100		06.10.1993	L. Goutry	Vlaams Fonds — Aanvragen voor sociale hulp	65
102	0	15.10.1993	M. Tyberghien- Vandenbussche	OCMW's — Onduidelijkheid inzake CAO lokale besturen	70
103	0	15.10.1993	S. Creyf	Kasteel van Beaulieu in Machelen — Restauratie	70